Güneşli Dünya

4

29 mayıs 1980

25 lira

YURDUMUZU NÜKLEER MEZARLIĞA ÇEVİRECEK OLAN

İkili kölelik anlaşması Meclis'lerden geçmemeli!..

DEV-YOL'CULAR BİR DEVRİMCİ ÖĞRETMENİ KATLETTİ

Birlik-Dayanışmacı öğretmen Ekrem Öztürk, İstanbul Halkalı'da Dev-Yol'cular tarafından katledildi. Ekrem Öztürk'ün cenazesi yığınsal bir törenle Halkalı Mezarlığı'nda toprağa verildi. Sıkı güvenlik önlemleri alınan cenaze törenine demokratik örgüt temsilcileri, öğretmenler, işçiler, gençler ve Halkalı'lı emekçiler katıldı. Mezarlıkta arkadaşları tarafından yapılan bir konuşmadan sonra saygı duruşunda bulunuldu ve devrim andı içildi.

Öte yandan Ekrem Öztürk'ün katledilmesi üzerine TÖB-DER Çatalca, Kartal, Beykoz, Şile, Yalova şube başkanları basına ortak bir açıklama yaptılar. Açıklama'da, Öztürk'ün Devrimci Yol taraftarlarınca öldürülmesi lanetlenerek "politik görüşü ne olursa olsun, bütün antifaşist öğretmenleri, saflarımıza burjuvazinin sokmaya çalıştığı bu kamayı tutan elleri, bu anlayışı mahkum etmeye, teşhir etmeye, tecrit etmeye çağırıyoruz" dendi.

SEÇİMLİ ÜYELER GÖREVDEN ALINIYOR

Memurlar tarafından seçilen Devlet Personel Dairesi üyesi Necmettin Meydan, Bakanlar Kurulu tarafından görevinden alındı. Konuyla ilgili bir açıklama yapan Tüm-Der Genel Başkanı Nizamettin Barış, bu antidemokratik uygulamayı kınadı.

İGD ÜYESİ LEVENT TAŞÇIOĞLU ÖLDÜRÜLDÜ

Çapa Tıp Fakültesi öğrencisi ve İGD üyesi Levent Taşçıoğlu faşistler tarafından canice katledildi. 4 gün boyunca kendisine işkence edilen Levent Taşçıoğlu, faşist canilerce 6 kurşun sıkılarak öldürülmüş bulundu. 1958'de İstanbul'da doğan Levent, ilerici fikirlere daha lise çağlarında eğilim göstermiş ve bu nedenle Deniz Lisesi'nden çıkartılmıştı. 1976 yılında Çapa Tıp Fakültesi'ne giren ve burada ilerici gençlerle tanışan Levent'i, işçi sınıfının savaş yolundan yürüyen ilerici gençlik hareketi derinden etkiledi ve Levent İGD saflarında yerini aldı. Faşistler Levent'i daha o zamanlar yıldırmak istedi. Tehdit ettiler, birçok kez kendisine saldırdılar. Ama Levent'in kararlılığı, işçi sınıfına olan inancı tüm bu tehdit ve saldırıları püskürtmeye yetti. Daha birkaç gün önce Levent ve ilerici gençler faşistlerin bir saldırısına gerekli yanıtı vermişlerdi. Levent Taşçıoğlu ilerici gençlik hareketimizde yaşayacaktır.

Faşist namlular hukukçulara yöneldi

İlerici, demokrat Avukat Cihan Erozan İstanbul'da faşistlerce katledildi. Son zamanlarda avukatlara yönelik saldırıları protesto etmek için avukatlar İstanbul'da 1 gün duruşmalara girmediler.

İlerici Avukat Cihan Erozan'ın cenazesinin Adliye önüne getirilip, burada bir toplantı yapılmasına İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı bir gün önce izin vermişken cenazenin kaldırılacağı sabah İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın'a telefonla Adliye önünde tören yapılmaması gerektiği bildirildi. Tüm bunlara karşın cüppeleriyle Avukatlar ve çok sayıda yurttaş Cihan Erozan'ın cenaze törenine katıldı. Cenaze töreninde bir konuşma yapan Baro Başkanı Apaydın "Cihan Erozan'ın öldürülmesi olayı faşist terörün tırmanışında son halkayı oluşturmuyor. Bugün faşist terör toplu kırıma dönüşen vahşetiyle ülkemizde görev yapan tüm avukatlar için can güvenliğini ortadan kaldırmıştır" dedi. Apaydın konuşmasını şöyle sürdürdü: "Cihan Erozan, üstlendiği insan haklarını savunma görevini yerine getirmesinden ötürü uzun süredir faşist örgütlerden gelen tehditlerin altındaydı. Meslektaşımız bu tehditlerden yılmadığı için sonunda hunharca öldürüldü. Binlerce Cihan Erozan ülkemizde insan hak ve özgürlüklerini savunma savaşımını daha da güçlenerek ve etkinleştirerek sürdürmekte kararlıdır."

SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN PROTESTOSU

Hemşireler Günü'nde ilerici, demokrat sağlık emekçileri eylemler yaptılar. 12 Mayıs Hemşireler Günü nedeniyle Ankara'nın bütün hastanelerinde ve hemşire okullarında, "ilerici demokrat hemşireler" imzasıyla bildiriler dağıtıldı. Bildiride, 12-18 Mayıs Hemşirelik Haftası'nın yalnız mesleksel bir dayanışma günü olmaktan çıkarılıp, meslek sorunlarının tartışıldığı ve nedenlerinin kavranmaya çalışıldığı ve hemşirelerin birliğinin sağlandığı bir gün olarak ele alınması istendi. Acil Yardım Hastanesi personeli de 12 Mayıs Hemşirelik Günü'nde başhekimin kötü davranışlarını protesto etmek için yemek boykotu yaptı.

VELİLER, ÖĞRENCİLERİN BOYKOTUNU DESTEKLEDİ

Buca Eğitim Enstitüsü öğrencileri, öğretmen kıyımlarını ve antidemokratik uygulamaları protesto etmek amacıyla boykot kararı aldılar. Öğrencilerin velileri de yaptıkları bir açıklamayla evlatlarının eylemlerini desteklediklerini belirttiler.

MADEN-İŞ MESS DIŞI 8 SÖZLEŞME İMZALADI

Türkiye Maden-İş Sendikası, Esem Elektrik, Elektropak, An-Ka Kablo, Çelikyay, Erkateks, Pankurt, Erka Balata, Erka Oto Radyatör işyerlerinde toplusözleşme imzaladı.

Sendika, Cankurtaran Holding, Demirer Holding ve Kurtkaya Holding'e bağlı işyerlerinde yaptığı sözleşmelerle çalışma saatlerini haftada 45 saate indirdi. İki yıl süreli toplusözleşmelerde bayram, yakacak ve izin ücretleri birinci yıl 50 bin, ikinci yıl 55 bin liraya yükseltildi. İkramiyeler ise genellikle 7 maaşlık düzeye yükseltilerek, ücretli izin sürelerine 6-7 günlük ek yapıldı. Kıdem tazminatı da 40-45 gün olarak belirlendi.

T.Maden-İş Sendikası'ndan verilen bilgiye göre, son 15 gün içinde toplusözleşme yapılan işyerlerinin sayısı 19'a yükselmiştir. Maden-İş Genel Başkanvekili Kemal Daysal, "MESS'e üye olmayan 19 işyerinde yapılan bu sözleşmeden 5 bini aşkın işçi yararlanacaktır. Üyelerimizin yaşama ve çalışma koşullarını iyileştirme savaşımında önemli bir adım atıldı" demiştir.

FAŞİSTLER BİR DOKTORU ÖLDÜRDÜ

Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi üyesi Diş hekimi Sevinç Özgüner, Mecidiyeköy'deki evinde faşistlerce katledildi. Sevinç Özgüner'in evini gece yarısı kendilerine polis süsü veren faşistler basmışlar ve ilerici bir hekim olan Sevinç Özgüner'i katletmiş, eşini de yaralamışlardır.

Mecidiyeköy'deki yaygın faşist baskılar çerçevesinde, demokrat kişiliğiyle tanınan Sevinç Özgüner ve eşi Vecdi Özgüner de birçok kez tehdit edilmişler ve bundan bir hafta kadar önce de, kendileri yokken evlerinin kapısı kırılmıştı. Yaşamı boyunca demokrasi savaşımını savunmuş olan Sevinç Özgüner'in katli büyük bir nefretle karşılanmıştır.

SIKIYÖNETİM HALK KOŞUSUNU YASAKLADI

Amatör Sporcular Derneği ile İzmir Belediyesi'nce ortaklaşa düzenlenen aylık "halk koşuları" İzmir Sıkıyönetim Komutanlığı'nca yasaklandı.

GİMA'DA TOPLU İŞTEN ÇIKARTMALAR

DİSK'e bağlı Bank-Sen Sendikası'nın Ankara'da kurulu 4 Gima işyerinde başlattığı grevin mahkeme kararıyla durdurulmasından sonra, işveren, "kanunsuz grev"e çıktıkları gerekçesiyle tüm işçilerin iş akitlerini feshetti. Toplusözleşmeye aykırı olarak tayinler yapılması nedeniyle Bank-Sen'in Gima mağazası işyerlerinde başlattığı hak grevi, işverenin başvurusu üzerine mahkeme kararıyla durdurulmuştu.

ESNAFLAR FAŞİSTLERE HARAÇ VERMİYOR

Ordu'nun Aybastı ilçesinde, son günlerde iyice azgınlaşan faşist saldırıları protesto etmek için, esnaf 3 saat süreyle işyerlerini açmadılar. Protesto eylemine şoförler de kontak kapatarak katıldı.

Öte yandan, Adana'da faşistlerin sürekli haraç istedikleri ve ölümle tehdit ettikleri Topel durağı dolmuş şoförleri, kontak kapatarak direnişe geçtiler.

TÜRK DİL KURUMU ÜYELERİ GREVCİ İŞÇİLERİN YANINDA

Türk Dil Kurumu üyelerinden bir grup, 17 Mayıs'ta DİSK'e bağlı Bank-Sen üyesi işçilerin grevde oldukları Türk Dil Kurumu işyerine bir ziyarette bulundular. Ziyaret sırasında Türk Dil Kurumu üyeleri adına konuşan Şerafettin Canpolat kurum yöneticilerini suçladı biran önce işçilerin haklarının verilmesini ve grevin sona erdirilmesini istedi.

AKEL TÜRKİYE'DEKİ BASKILARI PROTESTO ETTİ

Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi - AKEL Genel Sekreteri Ezekias Papayoannu, 6 Mayıs 1980'de Başbakan Demirel'e Türkiye'deki baskı önlemlerini protesto eden bir telgraf gönderdi. Telgraf'ta şöyle deniyor:

"AKEL Merkez Komitesi, hükümetinizin baskı önlemlerini, sendikacıların ve demokratik güçlerin yığınsal tutuklanmasını kesinlikle protesto eder. Bütün politik tutukluların serbest bırakılmasını, Türkiye Komünist Partisi'ne konan yasağın kalkmasını, insan haklarına saygı gösterilmesini ister."

TEP'İN KAPATILMASI TEPKİ İLE KARŞILANDI

Türkiye Emekçi Partisi, "bölücülük" yaptığı savıyla Anayasa Mahkemesi'nce kapatıldı. TEP'in kapatılması, en temel demokratik hak ve özgürlüklere yapılmış yeni bir saldırıdır. Kurulduğu günden beri programı ve tüzüğü çerçevesi içinde faaliyet gösteren TEP'in, Anayasa Mahkemesi'nden çıkarılan bir kararla kapatılmış olması, 12 Mart sıkıyönetim döneminde olduğu gibi bütün burjuva demokratik kurum ve yargı organlarının, etki altına alındığını gösteriyor. TEP'in kapatılması, bir süredir demokratik yığın örgütlerine karşı uygulanan antidemokratik saldırının yasal partilere de yöneltildiğini gösteriyor.

YASAL DAVRANDIĞI İÇİN MARAŞ'A SÜRÜLDÜ

Niğde 1. Şube Müdürü, 1 Mayıs'ta Ulukışla'da yapılan gösterilere katılmak isteyenlerin yasal olmayan bir şekilde dağıtılmak istenmesine karşı çıktığı için, Kahramanmaraş'a sürüldü. Niğde 1. Şube Müdürü Hüseyin Şener'in tarafsız davranmaya çalışan bir polis olduğu bildiriliyor.

IRKÇI YASALARIN YÜRÜRLÜKTE OLDUĞU ÜLKEDE İNSAN HAKLARI YOKTUR

ABD yönetiminin "İnsan hakları" ve "Kübalı göçmenler" konularında gösterdiği sözde duyarlılığın hiç de inandırıcı olmadığı bir kez daha kanıtlandı. ABD'nin Florida eyaletinin ırkçı yasalarına dayanan polis, Miami kentinde gösteri yapan zencilere ateş açtı ve çıkan çatışmalarda 20 kişi öldü, en az 600 kişi yaralandı.

Çok sayıda zencinin yaşadığı Florida'da içinde Amerika'nın pekçok eyaletinde, yüzlerce yıl önce kölelik günlerinde konmuş ırkçı yasalar hâlâ resmen yürürlüktedir. Miami'deki çatışmalar, trafik suçundan gözaltına alınan bir zenciyi döverek öldüren dört polisin bu ırkçı yasaların koruması altında yargılandıkları mahkemede, tamamen beyazlardan oluşturulan jüri tarafından "suçsuz" bulunmasını protesto ederek gösteri yapan zenci halka polisin ateş açması üzerine başladı ve 4 gün sürdü. Bu arada eyalet merkezinden getirilen Özel Muhafız birlikleriyle desteklenen polis kentte geniş bir arama kampanyasına girişti ve beyaz olmayanlara (Küba'lılara, Meksikalı'lara, İspanyol kökenlilere ve Karayib adalarından gelen göçmenlere) karşı terör havası estirdi.

YORUM

Ahmet Tiryaki Sürmene sırtlarından Onbeşler'e selam duruyor

Faşist katillerce iki kardeşi ile birlikte kurşunlanarak yaşamını yitiren Genel-Der İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu üyesi ve Doğu Karadeniz Kültür ve Dayanışma Derneği yöneticilerinden Ahmet Tiryaki, Sürmene'de kalabalık bir halk topluluğunun katılımıyla toprağa varildi. Peçeli, peştemallı, elleri nasırlı analar, bacılar, "Analar doğurur, faşistler öldürür" belgisiyle törendeki yerlerini aldılar. Ve Ahmet Tiryaki, Karadeniz açıklarında (Sürmene'de) katledilen Onbeşler'in başlattığı örgütlü kavganın yanında yeralan onbinlerden biri olarak, Sürmene sırtlarında, fındık ağacının dibinde ölümsüzleşti. Onbeşler'e oradan selam duruyor.

■ FAŞİSTLER BİR TEKEL İŞÇİSİNİ ÖLDÜRDÜ

Gültepe'ye gitmekte olan bir minibüse Tekel Likör Fabrikası önünden geçerken ateş açıldı ve bu fabrikada işçi olarak çalışan Durmuş Onuk öldürüldü. Durmuş Onuk, 20 Mayıs günü yapılan bir törenle toprağa verildi. Cenazeye çok sayıda Tekel işçisi katıldı. Serüvenci unsurların attıkları belgileri bahane eden güvenlik kuvvetleri, törene katılanlar içinden çok sayıda işçiyi gözaltına aldı.

Likör fabrikası işçileri, arkadaşlarının faşist canilerce katledilmesini protesto etmek için 2 gün süreyle üretim yapmadılar. İşçilerin fabrikada düzenledikleri foruma katılan Profilo işçileri ve grevdeki Tekstil işçileri dayanışmalarını dile getirdiler.

■ ÇERKEŞ İGD BAŞKANI GÖZALTINDA

Çankırı'nın Çerkeş ilçesinde demokrasi güçleri tarafından yayımlanan "Çerkeş Haber Bülteni" adlı gazeteyi satan İlerici Gençler Derneği Başkanı tutuklanmış, haber bülteninin sorumlu yazıişleri müdürü gözaltına alınarak hakkında soruşturma açılmıştır.

■ BUĞDAY TABAN FİYATI AÇIKLANMALI

Köy-Koop Genel Başkanı Nedim Tarhan, buğday taban fiyatının 18 lira olmasını istedi. Tarhan, Köy-Koop Adako Birlik danışma kurulu toplantısında yaptığı konuşmada buğday hasat döneminin yaklaşmasına karşın halen buğday taban fiyatlarının açıklanmadığını, aracı tüccarların ucuz fiyatla bağlantı yaptıklarını kaydetti. Öte yandan Köy-Koop Kırklareli Birliği Başkanı ve Köy-Koop 1. Bölge temsilcisi Erdoğan Kantürer de, bir açıklama yaparak, pancar taban fiyatının 3 lira olarak saptanmasını eleştirdi ve pancara 5 lira ön ve garanti fiyatı verilmesini talep etti.

■ TUTUKLULARA BASKILAR PROTESTO EDİLDİ

Mamak Cezaevi'ndeki siyasi tutukluların yakınları, cezaevi komutanı ile görüşerek tutuklular üzerindeki baskıların kaldırılmasını istedi. Bir yürüyüş yapan ve Ankara-Samsun karayolunu iki kez trafiğe kapayan tutuklu yakınlarından 3 kişilik bir heyet cezaevi komutanı ile görüşerek yakınlarının cezaevinde yaşadıkları olumsuz koşulların gün geçtikçe ağırlaştığını bildirdiler ve bu duruma bir çare bulunmasını istediler.

ERCAN AKYOL

Zalimler korkak olur

Emperyalizmin, NATO'nun, IMF'lerin ve onların yerli işbirlikçisi Koç'ların, Sabancı'ların, TÜSİAD'ların has adamı, AP'nin halk düşmanı genel başkanı Demirel, görülmemiş bir yüzsüzlükle sahtekarlık yapıyor. Rejimi daha da zorbalaştırma operasyonunun bir parçası olan "Cumhurbaşkanlığı bunalımı"nı önesürüp, "halka gidelim", "halktan korkmayalım" diyor.

İşçi ve emekçilerin artan saldırılara, yaşamı ateşten gömlek haline getiren bunalıma karşı kabaran hoşnutsuzluğu giderek güçlü, yığınsal çıkışlara doğru yolalıyor. Gericiliğin saldırılarını püskürtmek, demokratik konumları savunmak ve güçlendirmek için ortam giderek olgunlaşıyor.

Bu ortamın oluşmasını engellemek ve bugünkü baskı rejimini güçlendirmek amacıyla işbirlikçi, tekelci burjuvazi erken seçim taktiğini önesürüyor. "Parlamenter rejimi işletmek" demagojisiyle, demokratik hak ve özgürlükleri daha da kısıtlamak için Anayasa'da değişiklik yapmak, "başkanlık sistemi" biçiminde Cumhurbaşkanı'nın yetkilerini genişletmek, Danıştay'ın, Yargıtay'ın ve Anayasa Mahkemesi'nin görev ve yetkilerini sınırlamak istiyor. AP, MHP gibi gerici, faşist partiler bu manevralarda birleşiyorlar; "parlamenter rejimi işletmek", "egemenliğin kaynağı olan halka gitmek", "halktan korkmamak" gibi demagojilere sarılıyorlar.

Ülkemizde "halka saygı"dan, "halktan korkmamak"tan, "demokrasi"den en son sözedecek olanlar işbirlikçi, tekelci burjuvazi ve onun temsilcileridir; AP'nin halk düşmanı genel başkanıdır.

Sen, ülkeyi onbinlerce kilometrekarelik bir hapishaneye çevir; tek suçları insanlarımızın daha mutlu bir geleceğe sahip olmasını istemek olan onbinlerce yurtsevere akılalmak işkenceleri uygulat; "öksürmek, hapşurmak haraççıbaşı" örneği yasaklı bir rejimi halka dayatmaya çalış; emperyalistlerle ülke toprağı üzerine pazarlıklarını "frengi yarası" gibi halktan saklamaya çalış; sonra da kalk, "haydi halka gidelim" de! Sen bu ülkenin yurtseverlerini, emekçi halkını bu sahtekarlıklarla aldatabileceğini mi sanıyorsun?

Halka gitmek öyle olmaz. Kalksın halkımızın alnında kara bir leke olan bütün yasaklamalar! Kalksın gazete sayfaları üzerindeki yasak zincirleri! Kalksın düşünen insanların beynine vurulan prangalar! Kapansın cinayet şebekeleri; MHP'nin, onun elikanlı şefi Türkeş'in cinayetleri çıksın ortaya! Ve öyle çıkalım halkın karşısına. Hem Cumhurbaşkanı'nı seçmek için değil. Senin temsilciliğini yaptığın kanemicilerin, işbirlikçi, tekelci burjuvazinin tüm politikalarını serelim halkın önüne.

Senin kıyı-bucak sakladığın, kapalı kapılar ardında imzaladığın kölelik anlaşmalarını, IMF'lerle bağladığın ihanet anlaşmalarını, zam kararlarını, grev ertelemelerini, taban fiyatlarını, tekellerin kârlarını, herşeyi serelim halkın önüne.

Serelim, halkın başına "yönetici" diye atanan kimi faşistlerin "atama kararnamelerini". Soralım halka, tekellerin temsilcisi, MESS'in baş patronu Turgut Özal'ın ülkemiz adına kapı kapı dolaşıp, emekçilerin alınterini ve ülke topraklarını emperyalizme peşkeş çekmesini istiyor mu? Halka gidelim, topraklarımızın İran'a karşı saldırı üsleriyle donatılması konusunu götürelim...

Tekeller, onların birçok adımı gibi sen, bütün bunlardan yançizersin. Çünkü korkarsın, korkarsınız. Halktan en çok korkan sizlersiniz. Bu korkunuzdur sizi daha da zalim, daha da hain yapan. Halkımız ne güzel söylemiş "zalim korkak olur" diye...

Halkın mutlu geleceğine inananlar ve bu kutsal amaç için savaşım yürütenler, işkencehanelerde onurla direnenler korkmuyorlar halktan. Halka ihanet etmediler ki; şekere, çaya, ete, ekmeğe, halkın elini uzattığı herşeye zammı onlar yapmadı ki; köylülerin alınterini ucuza kapatıp, tekellere peşkeş çekmediler ki; işçilerin kıdem tazminatlarına onlar gözdikmediler ki; grevleri, bir avuç tekelcinin doymak bilmeyen çıkarları için onlar ertelemedi ki; ve emperyalistlerle, ulusal onurumuzu ayaklaraltına alan kölelik anlaşmalarını onlar imzalamadı ki korksunlar halktan!

Demirel'ler, Türkeş'ler bunları bildikleri için, halkın gözünü boyamak, saltanatlarını biraz daha sürdürmek amacıyla resmi terörü, faşist terörü, "sol" maskeli terörcüleri kullanıyor. Tuğgeneral'e karşı girişilen silahlı provokasyon da, CHP yöneticilerine yapılan kanlı saldırılar da, binlerce ilericinin katledilmesi de hep aynı oyunun parçalarıdır. İşçi sınıfı, onun politik öncüsü, ister onların deyimiyle "normal" olsun, isterse başka birşey; hangi insan olursa olsun, onlara karşı yönelmiş politik cinayetlere karşıdır. Ama işkencecilerin, halka kan kusturanların yakasını bırakmayacaktır.

Bütün demokrasi güçleri, TİP, TSİP üyeleri, CHP'li yurtseverler, partili-partisiz tüm demokratlar işbirlikçi, tekelci burjuvazinin halk düşmanı politikasına karşı eylem birliğini, ortak yığınsal protestoları yükseltmelidir. Bunalımdan tek çıkış yolu budur.

GÜNEŞLİ DÜNYA

utkuya ulaşmasından sonra, devrimci hükümet, ABD'nden bu toprakların kirası olarak alınan 2.000 dolarlık- gülünç parayı almayı reddetti ve ABD'nin Guantanomo'yu terketmesini istedi. Ancak üs, devrimci Küba'ya karşı sürekli bir saldırı aracı olarak varlığını sürdürdü, sürdürüyor. Sabotaj, provokasyon türünde eylemler için ajanlar, Latin Amerika ilerici hareketlerini hedefleyen karşıdevrimcilerin bir kısmı burada besleniyor.

21 yıldır bu üssün ülke sınırını, Küba ordusunun en yiğit genç askerlerinden oluşan Bon Fronterizo tugayı bekliyor. Ölümü göze alarak bekliyor, çünkü şimdiye dek nice nöbetçi asker Yankee kurşunlarıyla can verdi... Devrimin bekçileri de silahlı. Ancak onlar silahlarını provokasyonlara alet etmiyorlar. Çünkü Yankee'lerin onların karşılık vermesini beklediklerini biliyorlar.

Guantanamo üssü sürekli bir savaş tehlikesi ve provokasyon aracı olma niteliğini sürdürüyor. ABD emperyalizmi, 20 yıl içinde bu bölgede çeşitli biçimlerde 5300 provokasyona girişti.

Askersel gövde gösterisi

Ekim 1979'da, tank ve uçaklarla desteklenen 2200 ABD gemisi, Guantanamo'ya "gösterişli" bir çıkış yaptı. Şubat 1980'de de bu bölgede yerleştirilmiş tüm ABD birliklerinin katıldığı bir manevra Panama kanalında yapıldı.

Yine ABD daha geçen Ağustos'da, Küba'dan 90 mil ötede, Florida'da Key West'de bütün Karayip bölgesini denetim altında tutmak amacıyla bir askersel güç merkezi oluşturdu. Ayrıca, Washington yönetimi kimi NATO ortaklarıyla, özellikle İngiltere ve Kanada'yla Karayip devletleri kıyılarında çokuluslu deniz gücü oluşturma amacıyla danışma toplantıları yapıyor.

Bütün bunlar, Carter yönetiminin, Karayip bölgesinde "güleryüz ve vaad diplomasi"sinden vazgeçip, açıkça güney komşularına karşı tehdit ve saldırı politikasına giriştiğini gösteriyor.

Washington yönetimi, politik ve stratejik planlarında Karayip bölgesindeki devletlere büyük önem veriyor. Bu bölgedeki küçük fakat doğal kaynakları açısından zengin ülkeler, ABD tekelleri için verimli bir hammadde ve ucuz insan gücü kaynağı, sermaye yatırımı için de uygun bir alan. .

Bugün ABD'nin Karayip Denizi ve Orta Amerika'daki stratejisinin 1960'ların tehlikeli, savaş kışkırtıcısı politikasının bir devamı olduğunu Amerikan basını açıkça yazıyor. Bugün olanlar, 20 yıldır o bölgede sürdürülenlerin ABD'nin günümüzde dünya çapında sürdürdüğü soğuk savaş kışkırtıcılığına uygun bir biçimde devamıdır.

Dünyanın dört bir yanında, özellikle bölgemizde savaş ocaklarını körükleyen ABD emperyalizmi, Karayip'lerdeki manevralarla da aynı amacı güdüyor. ABD müdahaleleri, provokasyonları, dünyanın her yerinde ABD emperyalizmine karşı direnen özgürlük savaşçılarını, kurtuluş hareketlerini, devrimini yapmış ya da devrim yolunda ilerleyen ülkeleri hedef alıyor. Bugün Karayipler'de de, başta Küba olmak üzere, Orta Amerika'da bağımsızlık ve demokrasiden yana gelişim gösteren tüm ülkeleri, Nikaragua devrimini, Grenada devrimini, ulusal bağımsızlık ve özgürlük yolunda özverili bir savaş veren El Salvador'un yiğit halkını hedefliyor.

Ancak askersel gövde gösterileri tarihin tekerleğini geri çeviremiyor. Küba güçleniyor, bölgede diğer ülkeler bağımsızlık yolunu seçiyor, kendi koşullarına göre devrimlerini yapıyorlar. Bu ülkelerin devrim yolunu seçmesi ABD'yi rahatsız ediyor.ABD bu bölgede istediği gibi at koşturamayınca daha saldırganlaşıyor.

Yeni saldırganlıklarına gerekçe olarak dünyanın her yerinde olduğu gibi "Sovyetlerden gelen tehlike" yalanı ardına sığınıyor. Bu bölgedeki askersel manevralarda da Küba'da "tesadüfen keşfedilen" Sovyet birlikleri neden olarak gösterilmek istendi. Bu "tesadüfen keşfedilen" birlikler, 17 senedir Küba hükümetinin isteği üzerine ülkeye gelmiş olan Sovyet askersel danışmanlarıdır. Bu birliklerin 17 senedir Küba'da olduklarını, sayılarının hiç artmadığını Kübalılar kadar Amerika ve tüm dünya da biliyor. Bugün Türkiye'yi ABD emperyalizmine, NATO'lara daha da bağlamak için SSCB'nin Türkiye sınırında askersel yığınak yaptığı türünden kaba bir yalan bu. Uluslararası gericilik dünya çapında yayılırken hep benzer yalanlara başvuruyor. Dünya ilerici güçleri de bu tehlikeli girişimleri hep aynı direngenlikle geri püskürtüyorlar.

Geçen hafta içinde, Küba'nın çeşitli kentlerinde manevraları protesto amacıyla başlatılan gösterilere, mitinglere 5 milyondan fazla Küba'lı katıldı. Küba halkı, ABD'nin Küba'ya karşı uyguladığı ekonomik ambargo kaldırılıncaya, işgal altındaki Guantanomo üssü sökülüp atılıncaya, Küba üzerindeki casusluk uçuşlarına son verilinceye kadar protesto eylemlerini sürdürmekte kararlıdır!

Dünya ilerici halkları Küba halkının yanında

Son iki haftada tüm Latin Amerika ülkelerinde, Latin Amerika komünist partileri ve işçi sendikalarının çağrısı üzerine "Küba halkıyla dayanışmayı güçlendirelim" belgisi altında yığınsal gösteriler, değişik eylemler düzenleniyor. Jameika, Nikaragua, Panama, Meksika, Peru, Kolombiya'da ilerici partiler, sendikalar, örgütler Küba halkı ile dayanışmalarını çeşitli biçimlerde açıklıyorlar.

ABD, Kanada, Almanya, Yunanistan Komünist partileri-Karayip manevralarını ABD emperyalizminin yeni bir provokasyonu olarak değerlendirdiler ve protesto ettiler. Kanada'nın Toronto, Montreal ve diğer büyük kentlerinde yığınsal protesto mitingleri yapılıyor.

Asya'dan, Afrika'dan, bölgemizden Küba ile dayanışma sesleri yükseliyor. Cezayir devlet başkanı, Suriye parlamentosu, Lübnan Sendikal Federasyonu, Hindistan parlamentosundan çok sayıda savlav ve Hindistan Barış Konseyi, Irak Genel İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Filistin'in Kurtuluş İçin Demokratik Cephesi, ABD'nin manevralarını kınadılar ve Küba halkının yanında olduklarını belirttiler. Vietnam'da Hanoi'de yapılan yığınsal bir mitinge, mitinge katılanlar "Küba halkının savaşımı bizim savaşımımızdır" diye haykırdılar.

Küba ile dayanışma sesleri sosyalist ülkelerden, uluslararası gençlik, kadın ve çeşitli dostluk örgütlerinden yükseliyor. SSCB'nin çeşitli kentlerinde ve işletmelerinde mitingler düzenleniyor; Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde sendikalar, gençlik ve kadın örgütleri, Bulgaristan Sendikalar Birliği, Çekoslovakya Parlamentosu ABD manevralarını sert bir dille kınadılar ve Küba halkına dayanışmalarını ilettiler.

● Sandinista lideri Ortego, Grenada Başbakanı Maurice Bishop ve Fidel Castro.

Bugün ülkemizde de her ilericinin, yurtseverin yüreği, "Yankee, Guantanomo'dan çekil!" diyen Kübalı ile atıyor. Çünkü, Türkiye'de de yurtseverler, ABD emperyalizminin dayattığı üslere, ikili kölelik anlaşmalarına, Akdeniz'deki savaş provalarına "hayır" diyorlar. Çünkü bugün Türkiye'de olanlar, Karayipler'de olanlar hep aynı saldırgan politikanın, dünya barışını ve güvenliği tehdit eden emperyalist politikanın parçaları. Bunun için Türkiye ilerici güçleri Küba halkının haklı savaşımını kendi savaşımından ayırmıyor. Türkiye işçi sınıfının politik öncüsü, "dünyanın öteki yarım yuvarlağında ABD'nin kapı eşiğinde yanan özgürlük feneri sosyalist Küba ile, ulusal bağımsızlık ve toplumsal ilerleme için savaşan tüm Latin Amerika halklarıyla dayanışma içinde olduğunu" Küba Komünist Partisi'ne gönderdiği mesajda belirtiyor.

İşte, tüm dünyada yükseltilen bu güçlü protesto kampanyası karşısında ABD, Guantanomo çıkartmasını şimdilik durdurdu, daha doğrusu kendisi için koşulların daha uygun olacağ

Ancak ABD karşısında Küb bulacaktır!

Devrim hükümeti çökmüş ülke ekonomisini yeniden kurma yolunda en büyük desteği koşulsuz ve karşılıksız olarak sosyalist ülkelerden sağlıyor. Nisan ayı içinde devrim hükümeti ve Sandinista Cephesi'nden bir delegasyon, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Sovyetler Birliği, Bulgaristan ve Çekoslovakya'ya yaptıkları ziyarette, ticari, ekonomik, teknik yardım ve kültürel işbirliği anlaşmaları imzaladılar. Kardeş Küba halkı Nikaragua'ya, iki yıl emrinde kalacak, tüm donatımı ile 10 gemi, 1.200'den fazla öğretmen, doktor, sağlık personeli ve teknik eleman gönderdi. Küba'lı öğretmenler, gündüzleri 60.000'in üzerinde ilkokul öğrencisini, akşamları ise binlerce kır emekçisi ve kadını eğitiyorlar; hafta sonları ve tatillerde Nikaragua'lı gönülle çalışma birlikleriyle kahve topluyorlar.

Sosyalist ülkeler bu dayanışmayı gösterirken, ABD Senatosu bir yıldır Nikaragua'ya yapacağı 75 milyonluk yardımı tartışıyor. Yardımın bir bölümünün özel teşebbüse verilmesi gibi koşullar öne sürüyor. Yardımın bir tek kuruşunun bile Küba'lı öğretmenlerin çalıştığı, barındığı eğitim kurumlarında kullanılmamasını ileri sürüyor.

Grevci işçilerle dayanışma

Yeni tebliğin getirdiği yük

Maliye Bakanlığı'nın kıdem tazminatlarının vergilendirilmesi konusundaki yeni tebliği işçilere ne kadar yeni yük getiriyor? Toplusözleşmeyle kıdem tazminatı 45 gün, öbür işten ayrılma tazminatları da 10 gün olarak saptandığında, yövmiyesi 400 lira olan 15 yıllık bir işçinin alacağı tazminat toplamının ne kadarı vergilendirilecektir?

● Kıdem Tazminatı:
400 (yövmiye) x 15 (yıl) x 45 (gün) = 270.000 lira

● Öbür Tazminatlar:
400 (yövmiye) x 15 (yıl) x 10 (gün) = 60.000 lira
+

TOPLAM 330.000 lira

Maliye Bakanlığı'nın yeni tebliğine göre:

● vergi dışı kısım:
400 (yövmiye) x 15 (yıl) x 30 (gün) = 180.000 lira

● vergilendirilecek kısım:
330.000 — 180.000 = 150.000 lira

Gelir Vergisi Kanunu'na göre (şimdiki uygulama):

● vergidışı kısım:
400 (yövmiye) x 30 (gün) x 24 (sınır yıl) = 298.000 lira

● vergilendirilecek kısım:
330.000 — 298.000 = 42.000 lira

Özcesi, Maliye Bakanlığı'nın yeni tebliğiyle birlikte, kıdem tazminatlarının vergilendirilmesi kat be kat artıyor.

gün sınırlaması getirilmiyor. Maliye Bakanlığı, Anayasa Mahkemesi'nin bu konuda iptal kararı da olmasına karşın yine toplusözleşme görüşmelerini, sözleşme özgürlüğünü hiçe sayarak 30 günlük sınır getiriyor.

b) Kıdem tazminatı dışında, işten ayrılma sırasında ödenen her türlü tazminatlar diğer yıllık ücret ödemeleri ile birleştirilerek vergilendirilecektir. Buna göre kıdem tazminatının vergiye giren kısmı, ihbar tazminatları, işten ayrılma sırasındaki her türlü tazminat diğer yıllık ücret ödemeleri ile birleştirilecektir. Bu birleştirme sonucu yüksek bir matrah elde edileceğinden vergi miktarı da bu matraha göre yükselecektir.

İşçiler, onların örgütleri haklarını savunacak

Demirel yönetiminin bu yeni kararı, herşeyden önce KİT'lerden emekli olmuş ve halen devletin kıdem tazminatlarını ödemediği binlerce işçiye yöneliktir. Hükümetin bugüne dek ödemediği kıdem tazminatlarının toplamı milyonlarca lirayla ifade edilmektedir. Bu kararla birlikte ödeme yapıldığı takdirde, işçi, bir eliyle aldığını öbür eliyle verecektir. Bu kısa vadeli hedefin yanısıra bu karar, tüm işçi sınıfımızı tehdit ediyor. Ve elbette bu tehdide işçi sınıfımız, onun örgütleri bir bütün olarak karşı çıkıyor, çıkacaktır.

Türkiye işçi sınıfının tüm kesimlerini doğrudan ilgilendiren bu konuda DİSK ile Türk-İş arasında eylem birliğinin sağlanması, burjuvazinin, onların yönetiminin bu saldırısını boşa çıkarmada utkunun güvencesidir. Nitekim Türk-İş gerek hükümetle yaptığı görüşmelerde kıdem tazminatları sorununu gündeme getirmiş, gerekse Maliye Bakanlığı'nın sözkonusu tebliğinin iptali için Danıştay'a başvurmuştur. DİSK de bu tebliğin iptali için Danıştay'a başvurmuştur. Danıştay Başkanı böylesi konularda Danıştay'ın karar almasının 14-16 ay sürdüğünü belirtmiştir. Bu, Anayasa'ya ve yasalara aykırı bir tebliğin 14-16 ay gibi uzun bir süre uygulanması, işçi haklarını budaması demektir.

Asgari geçim indiriminin vergi dışı tutulması için hiçbir çaba harcamayanlar, tekellerin vergilendirilmesi yönünde bir vergi yasasının çıkartılması için parmağını kıpırdatmayanlar, keyfi bir uygulamayla işçiler açısından kısmi bir güvence olan kıdem tazminatlarına saldırıya geçmiştir.

Yasalara aykırı olan ve toplusözleşmelerle kazanılan hakların içini boşaltan bu saldırıya karşı da sendikalar, sendikal konfederasyonlar arasında eylem birliğini sağlamak ve böylece harekete geçmek ertelenemez bir görevdir. Sınıf ve yığın sendikaları böylesi bir eylem birliğinin kurulması için savaşıyorlar. Kıdem tazminatlarının vergilendirilmesine son verilmesi istemini yükseltiyorlar.

Kıdem tazminatının vergilendirilmesine son! Vergi yükü tekellere!

Lice'den Maden-İş'e selam

Lice'den köylüler, ilerici kadınlar, ilerici gençler, ilerici liseliler, Birlik-Dayanışmacı öğretmenler Diyarbakır Çukurova A.Ş. işyerindeki Maden-İş grevcilerini ziyaret ettiler. Grev yerine "Lice'den Maden-İş'e selam", "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" belgilerini haykırarak girdiler. Lice'li ilericiler grevci işçilere Lice bulguru, çay, şeker ve köylerden topladıkları yumurtaları getirmişlerdi. Köylüler adına yapılan konuşmada, grev süresince "bulgurumuzu, çayımızı, evimizdeki herşeyimizi sizinle paşlaşmaya hazırız" dendi.

Grevdeki işçiler adına konuşan grev gözcüsü "Gösterdiğiniz dayanışmadan gittikçe güçleniyoruz. Bu dayanışmalarınız böyle sürdükçe ömür boyu grevde kalsak da korkmayız. Patronlar ve MESS korksun. Grev sırasında dostlarımızı daha iyi tanıyoruz"diyerek teşekkür etti. Grevci işçilerin kendileriyle dayanışmaya gelen Lice'li ilericilerle birlikte alanda pişirdikleri yemeği yine hep beraber yediler, hayalar çektiler.

GREVCİ İŞÇİLERİN TÜRKÜSÜ

Tariş çıktı greve
İşçi gitmiyor eve
Fabrikada bekliyor
Yürekten seve seve loy
Hele loy loy loy
Güzel yarim Tarişim loy
Hele loy loy loy
İşçi köylü kardeşim
Fabrikada işçiler
Birlikte üretirler
Hep birlikte yemekte
Hep birlikte grevde loy
(....)
Emekçi küreğini
Körükle yüreğini
Önünde kimse durmaz
kaldırsa bileğini loy
(....)
Gelin birlik olalım
Gayemizi bilelim
Biz bu gaye uğruna
Hep beraber olalım loy
(....)

Grevci Tariş işçisi ve eşi ●

"GREVİMİZ NAMUSUMUZ, NAMUSUMUZ GREVİMİZDİR"

Tariş 1 No'lu Üzüm İşletmesi'ndeki grevi ziyarete gelen Bornova'lı Maden-İş üyesi işçileri, gençleri, kadınları, sağlık emekçilerini Tariş işçileri büyük bir coşkuyla karşıladılar. 700'e yakın işçinin çalıştığı 1 No'lu Üzüm İşletmesi'ndeki işçiler, ziyaretçileri "Yaşasın Gıda-İş", "Yaşasın Maden-İş", "Yaşasın DİSK" belgileriyle karşıladılar. Sık sık "Tariş'te faşistlere yer yok" belgisi atıldı. Davullu-zurnalı gelen ziyaretçiler, grevci işçilerle halaylar çekerek dayanışmalarını dile getirdiler.

Maden-İş'li bir işçi, yaptığı bir konuşmada "bu ilk ziyaretimiz, daha çok geleceğiz. Bizler gücümüzü dayanışmalarımızdan, birliğimizden alıyoruz. Bizler aylardan beri grevdeyiz yılmadık, Tariş'li kardeşlerimiz de yılmayacaklardır. Buna inancımız sonsuzdur" dedi.

Tariş'li grevciler adına yapılan konuşmada, bir işçi, "bizler Tariş'li işçiler olarak grevimizi sonuna kadar, kazanıncaya kadar sürdüreceğiz. Bunu dost da, düşman da, Hakkı Gürün de böyle bilsin" dedi.

1 MAYIS 80 DENEYİMİ

HERŞEY 1 MAYIS İÇİN

1 Mayıs 1980 kutlama hazırlıkları Doğu'da tüm demokrasi güçleri tarafından yoğun bir biçimde sürdürüldü. Bütün engellemelere, baskılara, yasaklara karşın, "Yolumuz İşçi Sınıfının Savaş Yoludur" diyen Doğu insanları 1 Mayıs için sayısız özveri ve direncin örneklerini verdiler.

Bölgede kurulan 1 Mayıs Bölge Komitesi, haftalar öncesinden çalışmalarına başladı. Nesnel nedenlerden ötürü 1 Mayıs'ın Bitlis'te mi, Van'da mı, Tatvan'da mı kutlanacağı önceden belli olmamasına karşın, örgütlenme çalışmalarında, 1 Mayıs ajitasyon ve propagandasında her üç yere de hazırlıklı olunması sağlandı. 1 Mayıs komiteleri, insanlarımızın olduğu heryerde kuruldu. İlerici gençler, ilerici kadınlar, birlik-dayanışmacı öğretmenler, işçiler, köylüler ve memurlar "Herşey 1 Mayıs İçin" belgisiyle hareket ettiler. Mitingin parasal giderlerini karşılamak için herkeste yaratıcı bir yarış başladı. Bunlardan birkaçını örneklemede yarar var:

● Diyarbakır'da ilerici gençler, harcamalar için, evlerde, işyeri ve dükkanlarda badanacılık yaptılar. Evlerden topladıkları gazeteleri kesekağıdı yapıp sattılar. Öğrenciler aldıkları bursu olduğu gibi 1 Mayıs'a yatırdılar. Nişan yüzüklerini satan, radyosunu, teyp ve değerli eşyalarını satanların sayısı epeyi çoktu. İnşaatlarda gündeliğine işçilik yapanlar da oldu.

● Lice'de, yukarıda saydıklarımızın yanısıra, dağdan odun kesip Merkez'de satan gençler binlerce lira topladılar.

● Ergani'de 30 kadar ilerici genç, Ergani Merkez ve köylerinde üzüm bağlarını çapaladılar, budadılar. Balık tutup sattılar. Elde ettikleri paraları 1 Mayıs harcamalarında kullandılar.

Bu çalışmalar elbette olumlu yönde sonuçlarını verecekti. Daha 1 yıl öncesinde "Faşizmi Protesto Haftası"nda, bölgeden ancak 10 otobüs insanımızı Van'a taşıyabilmiştik. Bu kez yalnızca Güneydoğu'dan götüreceğimiz otobüs sayısı 27'yi bulmuştu.

Diyarbakır'dan bir ilerici.

BURJUVAZİ YALANCIDIR

Lice halkı tam beş yıldır "Aç ve açıkta,,

Demirel Adana'da selden zarara uğrayanlara seslendi:

Demirel, Adana'da dün yaptığı konuşma sırasında.

"Gece yatarken ve sabah kalkarken hep sizi düşünüyorum"

● Demirel sel bölgesinde yaptığı konuşmalarda devletin selden zara görenlerin yaralarını saracağını, zararını telafi edeceğini belirtere "Devlet yıkılanın daha iyisini yapacak güçtedir" şeklinde konuştu

Demirel, Amasya'daki sel felaketi konusunda "devlet felaketzedelerin yanındadır" diyor. Yine bol keseden atıyor, halkla alay ediyor. Yalancılık, tekellerin her boydan temsilcisinin kanına işlemiştir. Daha geçtiğimiz Nisan ayında Sanayi Bakanı Nuri Bayar, "şekere zam yok" dedi. Ve daha bu açıklamanın dumanı üzerindeyken, şeker 60 lira oldu. Emekçi halkımızın yüzlercesine tanık olduğu riyakarlıktan yalnızca biridir bu. Bir başkası: Narin efendi, "Tekstil işçileri 20 bin lira maaş alıyor" diye açıklarken, Neyir fabrikasında 15 yıllık işçinin yövmiyesi, brüt 250 lirayı ancak buluyor.

İşçiler, köylüler tüm emekçiler artık biliyor ki Koç'ler, Sabancı'lar, Narin'ler, onların politikacıları, Demirel gibileri birşeye var diyorsa, o yoktur; ak diyorsa o karadır. Halkımız tekelci burjuvazinin,onun politikacılarının yalancılığını kendi öz deneyleriyle kavramıştır. Ve bu bilinciyle de artık tekelci burjuvazinin, onun politikacılarının bol keseden vaatlerini gayet iyi değerlendiriyorlar. Lice'nin emekçi halkı, buna en somut örnektir.

6 Eylül 1975 tarihinde Lice'de meydana gelen depremde 5000'e yakın yurttaş enkaz altında can verdi. Lice'nin 1. derece deprem bölgesi olduğu, herhangi bir sallantıda tüm evlerin yerle bir olacağı daha 1960'larda uzmanlar tarafından tespit edilip raporlar verildiği, 1970'lerde Lice'deki tüm evlerin yıkılarak yerlerine düzlükte yeni, depreme dayanıklı evler yapılması gerektiği yine en yetkili kurumlar tarafından resmen belirtildiği halde, bu raporların hasıraltı edilmesi, gelmiş geçmiş burjuva gerici yöneticilerinin Doğu halkına karşı ayrımcı politikalarını ve sonuçlarını açıkça ortaya koymaktadır.

Deprem doğal bir afettir. Bu bilimsel bir gerçektir. Ancak bilim ve teknik depremlere karşı önlemlerin neler olduğunu ve deprem sonrasında nelerin yapılması gerektiğini gösteriyor. Ama tüm durumlarda olduğu gibi depremler konusunda da insan değerini temel alan uygulamalar yalnızca sömürü ve baskının sona erdiği, "deprem milyonerleri"nin türemediği sosyalist ülkelerde görülür. Ama Türkiye gibi sömürü ve baskının devam ettiği, hele ayrımcılığın olduğu ülkelerde her felaket gibi depremler de sömürü ve soygun aracı, acıları oya çevirme, sandığa akıtma aracı yapılır. Tıpkı Lice depreminde olduğu gibi...

Hükümetler neler vaadettiler?..

Lice depreminin 2. gününde Lice'ye gelen 1. MC'nin başı Demirel, felaketzedelere hitaben şöyle dedi: "29 Ekim Cumhuriyet Bayramı'na kadar yepyeni bir Lice yapacağız. Hiç kimse aç açıkta, konutsuz, okulsuz, hastanesiz kalmayacak." Ve 29 Ekim'den 10 gün sonra Lice'ye yine gelen Demirel, hayali konutları halka "teslim" ederken şöyle diyordu: "Biz BÜYÜK işlerin mimarıyız. Yeni Lice'nin tüm eksiklerini en kısa zamanda tamamlayacağız. Sizlere iş sahası açacağız."

Ve daha o günden bu yana çok 29 Ekim'ler geçti, ama Lice'de değişen bir şey yok.

1. ve 2. MC hükümetleri sırasında Lice Belediye Başkanı, AP, MSP, CHP ilçe örgütleri temsilcileri, muhtarlar, partisiz yurttaşlardan oluşan kalabalık heyetler 3-4 kez ta Ankara'lara gidip Demirel'le, bakanlarla görüşmeler yapmış, vaadler almıştır. "Eksikler tamamlanacak" denmiş ama sonuç yok.

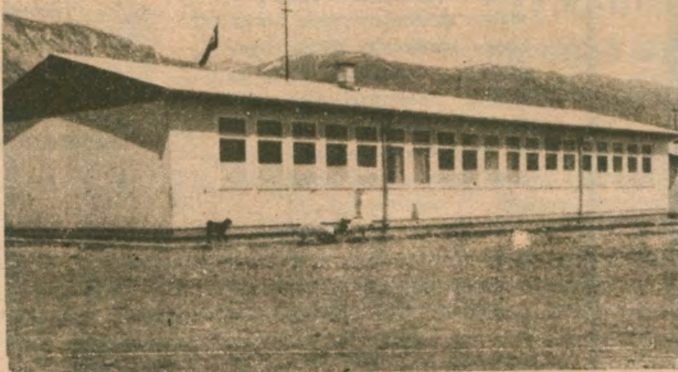
DEMİREL'İN YALANCILIĞININ RESMİDİR

Resmi verilerde Lice'de yapıldığı önesürülen 1.617 konutun içinde, yalnızca temeli atılıp 5 yıldır su altında kalan KIYIKBAYIV MEZRASI'nın evleri de vardır. Halk eski hasarlı evlerini "onarıp", barınmaktadır.

Konut yapımında yolsuzluğun en açık örneği, AKRO MEZRASI'nda görülüyor. Bu mezrada 49 ev varken, kullanılabilen 13 konut "hazırdır". O da çoğunun kapısı, duvarı çökmüş, harabe halinde.

Lice merkezinde devlet tarafından yapılmış tek okul yokken, Alman Kiliseler Birliği'nin yaptırdığı 6 dershanelik bina, Ortaokul ve Lise olarak kullanılmakta; onun da tuvaleti yok.

1977 seçimlerinden 1 gün önce Diyarbakır'da yüzbin kişi önünde Bülent Ecevit Lice için "MC Lice'ye birşey yapmadı, biz yepyeni bir Lice yapacağız, tahta konutlar yerine beton evler yapıp, Lice'li işsizlere devlet olanağıyla iş vereceğiz" dedi. Lice halkı, oyunu büyük çoğunlukla CHP'ne verdi. Ecevit hükümetinin başbakan yardımcısı Hikmet Çetin Lice'liydi.

Ecevit hükümeti sırasında da aynı kadrolardan, hatta daha geniş, daha kalabalık heyetler sık sık Ecevit ve H.Çetin'e sorunlarını götürdüler.

Sonuç, sıfıra sıfır elde var yine sıfır.

Halk ölüm tehlikesiyle yüz yüze

Bugün Lice'de halk ya yıkıntılar içinde ya da sözde "geçici" olan ama artık hükümetçe daimi olarak kabul edilen prefabrik evlerde barınıyor. Prefabrik evlerin de çatıları uçmaya, panoları düşmeye başlamıştır.

Lice'de deprem konutları yapılırken bir yıllığına her evin önünde bir forseptik çukuru kazılmış. O sırada hazırlanan ve ihale edilen kanalizasyon projesi bugüne dek bitirilmemiştir. Elbette bu sürede dolan forseptik kuyuları da dolup taşmış, çevreye mikrop saçmaya başlamıştır.

Deprem öncesinde 25 yataklı bir devlet hastanesinin bulunduğu Lice'de, "Demirel özel olarak üzerinde durduğu için" olsa gerektir, bugün yalnızca tek bir doktorun çalıştığı bir sağlık ocağı vardır.

Halk Demirel'lerden hesap soracaktır

Ne 1. ve 2. MC, ne 22 aylık CHP hükümeti, ne de bugünkü Demirel yönetimi Lice halkının deprem sorunlarını çözemedi. Bugün Lice halkının tekelci burjuvaziden, onun yalancı politikacılarından beklediği birşey yoktur. Artık Lice halkı depremde ölenlerin, ölüme terkedilenlerin, iç ve dış yardımlardan oluşan milyarları paylaşıp Lice'lileri aç açık bırakan gelmiş geçmiş ırkçı, gerici, reformist burjuva yönetimlerinin tümünden hesap sormayı önüne koymuştur. Lice halkı bağımsızlık ve demokrasi savaşımında burjuvazinin vereceği hesap hanesine depremin hesabını da ekleyerek değerlendirmesini yapıyor.

İki kölelik anlaşması Meclis'lerden geçmemelidir

Geçtiğimiz Mart ayında Demirel hükümetinin altına imza attığı ikili kölelik Anlaşması, şimdi Meclis'in gündemine geldi. Önümüzdeki günlerde Meclisler'de ele alınacak. Parlamentonun "Savunma İçin İşbirliği Anlaşması" (SİA) adı verilen bu kölelik anlaşmasını onaylaması istenecek.

HALKTAN GİZLENİYOR

Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkmen, ikili kölelik anlaşmasının altına imza attığı sırada, bu anlaşmanın her yönüyle açıklanacağını, Meclisler'in onayına öyle sunulacağını söylemişti. Şimdi ise, anlaşmanın uygulanmasıyla ilgili eklerin açıklanmayacağını söylüyor. Hükümet anlaşmanın bu eklerini ilgili meclis komisyonuna vermiyor.

Anlaşmanın tümünü açıklamıyorlar, çünkü:

- Bu anlaşma, ABD'ne Türkiye'deki askersel üslerini dilediği gibi kullanma olanağı veriyor.
- Bu kölelik anlaşması, Amerika'ya ülkemizi serüvenlere sürükleme olanağı veriyor. Bu anlaşma Türkiye'yi bir anda nükleer bir mezarlık haline getirebilir.
- **Bu anlaşma, Amerika'ya Türkiye'yi komşularımıza, Sovyetler Birliği'ne, sosyalist ülkelere, İran'a, bölgemizdeki Müslüman Arap halklarına karşı bir tehdit ve saldırı aracı olarak kullanma olanağı veriyor.**
- Bu anlaşma Amerika'ya ülkemizin içişlerine silahla karışma hakkını da veriyor.

Evet, işte bunun için anlaşmanın tamamını açıklamıyorlar. Çünkü korkuyorlar. Biliyorlar ki, hiçbir yurtsever böylesine köleliştirici bir anlaşmaya "evet" demeyecektir. Hiçbir yurtsever, ülkemizin Amerika'nın hegemonyacı ve yayılıcı amaçlarına alet edilmesine, bir "sıçrama tahtası" yapılmasına izin vermeyecektir.

BİRİNCİ YALAN

Bu kölelik anlaşmasının altına imza atanlar, her konuda olduğu gibi, sürekli yalana çarpıtmalara, demagojiye başvuruyorlar.

Demirel, altına imza attığı ikili kölelik anlaşmasındaki üslerin NATO üssü olduğunu, NATO'nun amaçları dışında kullanılmayacağını söylüyor.

Herşeyden önce, bu üslerin adı NATO üssü değil, Amerikan üssüdür. Kaldı ki, bu üslerin Amerikan ya da NATO üssü olması neyi değiştirir ki? NATO'nun amaçlarıyla Amerikan emperyalizminin amaçları arasında ne fark vardır ki? NATO'nun baş patronu Amerika değil midir?

Demirel'in yalanını NATO bile yüzüne vuruyor. NATO genel merkezi, yaptığı açıklamada, Amerika'nın Ortadoğu politikasında NATO'nun daha aktif bir rol oynayacağını belirtti. Savunma Bakanı Birincioğlu da, NATO'nun Brüksel'deki toplantısına giderken bir demeç verdi; "Biz NATO'nun çıkarlarını gözeteceğiz" dedi.

10 Nisan günlü *Hürriyet* gazetesi de, Pentagon'da önemli toplantıların yapıldığını, bu toplantılarda Amerika'nın İran'a karşı askersel bir müdahaleye girişmesi halinde avcı ve bombardıman uçaklarının kullanılması için en uygun üslerin Türkiye'de olduğuna karar verildiğini yazdı.

Bütün bunlar Amerika'nın amaçları ile NATO amaçları arasında hiçbir farkın bulunmadığını, halk düşmanı Demirel'in de bu amaçların hizmetinde olduğunu göstermiyorsa, neyi gösteriyor?

İKİNCİ YALAN

İkili kölelik anlaşmasının gerçek yüzünü gizlemek için Demirel bir yalan daha söylüyor: "Bu üsler Türk yetkililerinin bilgisi ve izni dışında kullanılamaz" diyor.

Tabii Senator Tunçkanat, 29 Nisan günlü *Cumhuriyet* gazetesinde Demirel'in bu yalanına şu karşılığı verdi:

"İncirlik hava üssünden kalkan uçakların nereye gideceklerini kontrol etmek mümkün değildir. Çünkü emir-kumandası Amerikalıların elindedir."

Amerika'nın son İran saldırısı, Tunçkanat'ın bu sözlerini doğruladı. 24 Nisan günü Malatya'daki Erhaç Askersel havaalanına tepeden tırnağa silahlı asker taşıyan Amerikan C-130 tipi uçaklar indi. Bu uçakların, Amerika'nın 25 Nisan günü İran'a karşı giriştiği askersel saldırı eylemine katıldığı konusunda belirtiler vardır. Amerikan *Newsweek* dergisi, İran'daki saldırı hareketinden dönen uçaklardan birinin İzmir'deki Çiğli havaalanına indiğini bildirdi. Ayrıca Federal Almanya'da çıkan bir gazete de, İran'daki saldırıya katılan Amerikan komandolarının Türkiye'de gizli bir üste eğitim gördüklerini açıkladı.

KEDİYE CİĞER

İkili kölelik anlaşmasında yer alan üsler, "Türk yetkililerin" bilgisi ve izni dışında kullanılamazmış! İhanet o denli büyüktür ki, Demirel uydurduğu yalanlarla ihanetin başını örteyim derken kıçını açıyor.

Demirel'in "Türk yetkilisi" dedikleri kimdir? Kendisi değil mi? Amerika'nın, NATO'nun, IMF'lerin, Dünya Bankaları'nın her dayatması karşısında, üç-beş dolar için yerlere kapaklananlar kimdir? Bunlar şimdi "bize güvenin" diyorlar. "Bizim bilgimiz ve izinimiz olmadan bu üsler kullanılamaz" diyorlar. "Yurdun bağımsızlığı, egemenliği, onuru bize emanettir" diyorlar. Kediye ciğer emanet edilir mi?

İHANET BELGESİ MECLİS'TEN GEÇMEMELİDİR!

Ülkemizi bölge barışına ve güvenliğine karşı bir maşa haline getiren, Türkiye'yi bir nükleer mezarlığa dönüştürebilecek bu ikili kölelik anlaşması Meclisler'den geçmemelidir. Tüm ilerici demokratik güçler, emekçi halkımız, bu ana hedef çevresinde güçlerini birleştirmelidir.

Türkiye'de ikili kölelik anlaşmasını yırtacak güçler vardır. Barıştan yana güçler sıralarını daha da sıklaştırıyor. Son Barış Komitesi Kongresi'nde Birlik Dayanışma, TIP, TSIP, CHP'li bir grup parlamenter ve devrimci demokratlar güçlerini birleştirdiler. Barış ve silahsızlanma belgileri her yığınsal eylemin ayrılmaz bir parçası olmuştur. Grevlerde onbinlerce işçi barıştan, silahsızlanmadan yana, NATO'ya, ikili kölelik anlaşmasına karşı belgiler haykırıyor.

Parlamento'da 51 CHP'li ikili kölelik anlaşmasına karşı eyleme geçtiler, önerge verdiler. Onların bu çıkışıyla CHP yönetimi de ikili anlaşmanın ülkemiz için doğurduğu tehlikeleri daha açık bir biçimde belirtmek gereğini duymaya başladılar. MSP yöneticileri de, yurdumuzda Amerikan üslerine askersel yığınak yapılmasına, NATO manevralarına karşı çıkıyorlar.

Belirleyici olan geniş emekçi yığınların, tüm ilerici, yurtsever, demokrat insanların ve güçlerin ulusal çapta bu kölelik anlaşmasına karşı yığınsal eylemler, kampanyalar yürütmesidir. Parlamento dışı güçlerin de desteğiyle, parlamentoda ulusal bağımsızlıktan, demokrasiden yana güçler, ikili kölelik anlaşmasının Meclis'ten geçmesine izin vermeyeceklerdir.

Sözünün eri olmak

Bundan iki yıl önce, Haziran 1978 tarihinde, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği Hükümeti arasında 'İyi Komşuluk ve Dostça İşbirliği İlkeleri Siyasal Belgesi" imzalanmıştı.

Bu Siyasal Belge'de şu sözler de yer alıyor:

"Türkiye Cumhuriyeti ile Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği, topraklarının diğer devletlere karşı saldırı ve yıkıcı faaliyetler için kullanılmasına izin vermeme ilkelerini karşılıklı ilişkilerinde özenle uygulama kararlılıklarını açıklarlar."

Bu belgenin imzalanışının ikinci yıldönümünde, Türkiye Hükümeti ABD ile yeni bir kölelik anlaşması imzaladı. Şimdi bunu Meclisler'e getiriyor. Onaylanmasını istiyor.

SİA adını taşıyan bu kölelik anlaşmasıyla, ABD, Türkiye topraklarını Sovyetler Birliği'ne, komşularımıza karşı saldırı ve yıkıcı faaliyetler için kullanmaya hız verecektir.

Sovyetler Birliği ile imzalanan Siyasal Belge'nin altında, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti adına CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'in imzası vardır. Şimdi parlamentoya dayatılan ve bu Siyasal Belge'deki ilkelere ters düşen yeni ikili kölelik anlaşması karşısında CHP üst yönetiminin tavrı nedir?

CHP Genel Başkanı Ecevit, "Türkiye topraklarının komşularımıza karşı herhangi bir tehdit unsuru olarak kullanılmasına kesinlikle karşıyız" diyor. Söylenen sözler ancak eylemlerle desteklendiğinde bir anlam taşır. CHP üst yönetimi, ikili kölelik anlaşmasına karşı bugüne kadar kesin bir tutum almamıştır. Hatta kimi CHP yöneticileri bu anlaşmayı ülkemizin yararınaymış gibi göstermeye kalkışıyorlar.

CHP üst yönetiminin bu suskunluğuna karşın, CHP tabanında, CHP'li parlamenterler arasında çok ciddi gelişmeler var. CHP yığını, ülkemizin emperyalizmin ve işbirlikçilerinin elinde barışa karşı bir silah olarak kullanılmasını istemiyor. CHP'nin işçi sınıfı partileriyle, öteki ilerici güçlerle eylem birliği yapmasını savunuyor. Böylesi bir eylem birliği gerçekleştiğinde, emperyalizmin ülkemiz üzerindeki oyunlarını boşa çıkarma olanağı daha da genişleyecek, barış savaşımı daha da güçlenecektir.

Eğer CHP üst yönetimi, gerçekten topraklarımızın komşularımıza karşı herhangi bir tehdit unsuru olarak kullanılmasına karşıysalar, o zaman parlamento dışı güçlerin de desteğiyle, parlamento içinde ikili kölelik anlaşmasına, ABD üslerine karşı aktif eylem yürütmek zorundadırlar. Yoksa bu yönde söylenen sözlerin demagoji olmaktan başka bir anlamı kalmayacaktır.

TÜRKİYE BARIŞ KOMİTESİ GENEL BAŞKANI MAHMUT DİKERDEM İKİLİ KÖLELİK ANLAŞMASI ÜZERİNE GÖRÜŞLERİNİ GÜNEŞLİ DÜNYA'YA AÇIKLADI:

"SİA Teslimiyet Anlaşmasıdır."

ABD emperyalizminin artık gizlenemeyen ve zaten gizlemeye de gerek görmediği saldırı stratejisi, ülkemizin de içinde bulunduğu bölgede çok gelirgin bir biçim almıştır. Özellikle ABD'nin İran ve Afganistan'da uğradığı yenilgilerden sonra emperyalist baskının Türkiye üzerinde odaklaştığı görülmektedir. "Savunma için İşbirliği Anlaşması" (SİA) adı verilen, gerçekte ise ülkemizin güvenliğine ve halkımızın esenliğine ters düşen belge, Türkiye'yi tehlikeli serüvenlere sürükleyebilecek nitelikte bir teslimiyet anlaşmasıdır. Bu anlaşmanın T.B.M.M.'nde ivedilikle onaylanarak olup-bittiye getirilmesinden ve arkasından 26 Haziran'da Ankara'da yapılacak NATO dışişleri bakanları olağanüstü toplantısında Türkiye'yi yeni yükümlülükler altına sokacak kararlar alınmasından hem ülkemizdeki barış güçleri hem de dünya barış hareketi ciddi kaygılar duymaktadır. SİA anlaşmasının, başta komşularımız olmak üzere, özgürlük ve bağımsızlığı için emperyalizme karşı savaşım veren tüm bölge halklarında Türkiye'ye karşı duyulan güvensizliği artıracağı ve ülkemizin içine itildiği yalnızlığı daha da derinleştireceği kuşkusuzdur.

SİA anlaşmasının Türkiye'ye NATO çerçevesi dışında yükümlülükler getirmeyeceği ve NATO hedefleri dışına taşmadığı yolundaki resmi beyanlar komşu ülkelere ve Arap dünyasına güven verebilmekten uzaktır. Çünkü yakın geçmişte Lübnan'a yapılan Amerikan çıkarmasının topraklarımızdaki NATO üslerinden başlatıldığı henüz belleklerden silinmemiştir. Kaldı ki, SİA anlaşması Türkiye Başbakanı'nın iki yıl önce Moskova'da imzaladığı Siyasal Belge'nin ruh ve anlamına da aykırıdır. Bu belge Türkiye ile SSCB arasındaki ilişkilerin karşılıklı güven ve işbirliği anlayışına uygun olarak sürdürülmesi ve iki ülkenin topraklarının birbirlerine karşı saldırı ve yıkıcı faaliyetler için kullanılmasına izin verilmemesi ilkelerine dayanmaktadır. SİA anlaşması ise bu ilkelere bağlı kalma olanağını Türkiye bakımından ortadan kaldıracağı gibi, Helsinki Nihai Senedi'nde öngörülen kuralların iki ülke ilişkilerinde somut olarak uygulanmasını engelleyecektir.

Türkiye'de barış ve demokrasiden yana olan bütün güçlerin, tüm demokratik kuruluş ve örgütlerin ve özellikle yurtsever parlamenterlerin SİA anlaşmasının onaylanmasına kesinlikle karşı çıkmaları gerektiğine inanıyor ve otuz yıl önce Kore Savaşı'nın arifesinde ABD'nin aynı ad altında ve aynı içerikli bir anlaşmayı Güney Kore hükümeti ile imzaladığını hatırdan çıkarmamalarını diliyorum.

“Mesele esir dü değil, teslim olmamakta,,

Tarihin her dönemi, haklı bir dava için savaşanların kahramanlıkları, yiğitlikleriyle doludur. Yine tarihin her dönemi sömürü ve baskı düzenlerini sürdürmeye çalışanların canavarlıkları ve hunharlıklarıyla doludur. Halkımız, "zalim korkak olur" der. Zalimin zulmü ve korkusunun kaynağı haksızlıktır. Bugün Türkiye, halkımız en basitiyle söylersek, bunu yaşıyor. Emekçi halkın hakları için ulusal çıkarlarımız için savaşan ilerici, yurtsever, devrimci insanlar gözaltına alınıyor, tutuklanıyor, zindanlara tıkılıyor. Gözaltına alınanlar, tutuklananlar, ağır işkenceler görüyor. Demirel'ler, Türkeş'ler, bunların uşakları yurdumuzu bir zindana ve işkencehaneye döndürdüler, döndürüyorlar.

Bu durum bir avuç zalim dışında ulusun büyük çoğunluğunun sert tepkisiyle karşılaşıyor. İlericiler, demokratlar, insan onuruna saygılı herkes bu uygulamalara karşı, bu canavarlığa karşı sesini yükseltiyor.

- Devlet Bakanı ve İçişleri Bakan vekili Orhan Eren.
"Türkiye'de işkence yapılmıyor, bir tek işkence olayına raslamak bile olanaksızdır (...) İşkence yapılıyor demek için vücutlarında sigara söndürüyorlar."

- Av. Orhan Apaydın:
"İstanbul Barosu, ülkemizde işkence yapıldığını ve çok sayıda gözaltı ifadesinin bu yolla sağlandığını açıklamayı bir görev saymaktadır."

- Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Madde 3:
"Hiçbir kimse işkenceye, zalimane, insanlık dışı yahut haysiyet kırıcı ceza veya muameleye tabi tutulamaz."

- T.C. Anayasası, Madde 14:
"Kimseye eziyet ve işkence yapılamaz. İnsan haysiyetiyle bağdaşmayan ceza konulamaz."

Demokrasi güçleri seslerini yükseltiyor

Geçtiğimiz günlerde İstanbul Barosu Başkanı Avukat Orhan Apaydın, "işkence olayları ve antidemokratik baskılar" konusunda bir basın toplantısı düzenledi, işkence olaylarını tüm belgeleriyle birlikte kamuoyunun bilgisine sundu. Orhan Apaydın, basın toplantısında şöyle diyor: "Kimin, ne zaman, nereye götürüleceği idarenin insafına terkedilmiştir. Her operasyon sırasında yüzlerce insan toplanıp gözaltına alınmaktadır. Kitlesel gözaltı hayatımızın bir parçası olmuştur. Şu an bu sayı binleri aşmaktadır. Üstelik bugüne kadar kaç kişinin gözaltına alınıp kaç kişinin yargıç önüne çıkarıldığı ve yargıç tarafından kaçının tutuklanıp kaçının serbest bırakıldığı, serbest bırakılanların da kaç gün gözaltında kaldığı bilinmiyor. Gözaltına alınanlar için yakınlarına haber bile verilmiyor."

Tüm bu uygulamaların Anayasa'ya aykırı olduğunu vurgulayan Orhan Apaydın, açıklamasının işkencelerle ilgili bölümünde de şöyle diyor: "Ayrıca gözaltındaki sorgulamalar kamu vicdanını derinden yaralamaktadır. Baromuza yapılan başvurular dehşet verici örneklerle doludur. Bazı meslektaşlarımızın saptadığı bulgular ve gazetelere kadar yansıyan açıklamalar gözaltı sorgulamasının *işkence üzerine kurulduğunu* gösteriyor... Anlatımlara göre sanıklar çırılçıplak soyuluyor, taş zemine yatırılıp üzerlerine su sıkılıyor, sonra cinsel organlarına, çenelerine yahut kulak memelerine elektrik veriliyor. Çoğunun vücutlarında sigara söndürülüyor. Bazılarının makatlarına cop sokuluyor. Falaka ve dayak, kimlik tesbiti gibi sorgulamanın ayrılmaz bir parçası oldu. Bu işlemler, sanık 'hazırlanmış bir ifadeyi' imzalayana kadar sürdürülüyor. İmzalamaya yanaşmayanlar tehdit ediliyor. Kimisinin ağzına silah namlusu dayanıyor, kimisi tavana asılmakla, kimisi pencereden atılmakla korkutulup 'suçu' kabule zorlanıyor."

İGD yöneticilerinin açıklamaları

16 Nisan'da gözaltına alınarak 1. Şube'ye gönderilen ve 11 gün boyunca ağır işkencelerden geçirilen İGD yöneticileri demokrasi güçlerinin ulusal ve uluslararası düzeyde yürüttükleri aktif savaşım sonucunda özgürlüklerine kavuştular.

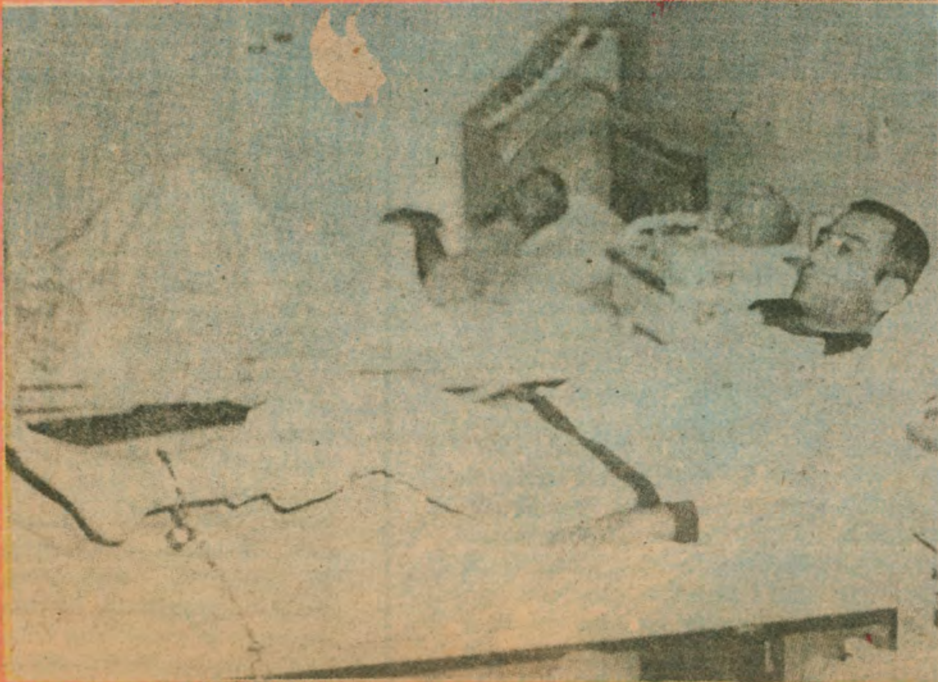
İGD yöneticilerinin, kendilerine v
diğer ilerici, yurtsever ve devrimcilere ya
pılan işkenceler konusunda aktardıkla
bilgiler de şöyle:

"Birinci Şube'ye getirilenler önc
bir dizi soruyla karşılaşıyorlar. Bir kaç ta
nesi şöyle: 'Türkeş'in ayakkabı numara
kaçtır? Tavşan eti yer misin?' Bu sorular
verilen cevaplar ne olursa olsun işkenc
başlıyor. Devamlı olarak sopa ve copla da
yak atılıyor. Erkeklerin makatlarına sopa
kadınların ise hem cinsel organlarına her
de makatlarına sopa sokuluyor. Kadınla
ra, kocaları ya da erkek arkadaşları yanı
da çırılçıplak soyularak işkence yapılıyo
Falaka ve dayak, genellikle çırılçıplak s
yularak yapılıyor. Falakadan sonra çır
çıplak olarak soğuk su içinde gezdiriliyo
Vücut ıslandıktan sonra çıplak olarak k
dınların göğüslerine, erkeklerin de cins
organlarına elektrik şoku uygulanıyo
Ayrıca bir karışlık bir suda çıplak olara
yüzdürülüyor. Bu sırada ağza tüylü bi
şey sokulmaya çalışılıyor; bu, uyuz bi
kedi ya da fare oluyor. İşkence sırasınd
bir yandan da hoparlörden bağırma, çığ
lık ve ağlama sesleri dinletiliyor. Yine b
sırada kalın bir ses hoparlörden kahkah
sesleri ve hayvanca sesler çıkarıyor.

Bir başka işkence ise şöyle: Bir ma
sa üzerine gözler ve eller arkadan bağ
olarak çıkarılıyor. Bir metre kadar önd
de bir pencere açılıyor. İşkenceyi yapa
herşeyi söylemesini aksi halde kendisi
5. kattan aşağıya iteceklerini ve 'kaçma
isterken öldü' diyeceklerini söylüyor v
masadan itiyor. İtilen yer bir metre kada
bir yükseklik. Ancak insan 5. kattan atı
dım sanıyor. Ve işkenceciler bu hunharca
insanlık dışı zevki tadıyorlar.

Yine gözler ve eller bağlı olarak b
duvarın hemen önüne getiriliyor. Ve önd
bir çukur bulunduğu ve oradan atlama
isteniyor. Atlıyorsun ve hemen önündel

Muhbirliği reddedenler günlerce işkence görüyor

(Demokrat gazetesinden alınmıştır)

Doğu'da baskı ve işkence artıyor. Yığınsal bir biçimde gözaltına alınan ilerici yurtseverlere çeşitli işkenceler yapılıyor. Çeşitli bahanelerle gözaltına alınan ve tutuklanan antifaşistlerin sayısı binlere varıyor. Diyarbakır'daki sivil ve askeri cezaevlerinin dolması üzerine gözaltındaki insanları jandarmaların kalmakta olduğu DEVEGEÇİTİ KIŞLASI'na dolduruyorlar.

- Diyarbakır Bağlar Mahallesi Muhtarı olan ve YSE'de işçi olarak çalışan Askeri Kaplan adındaki şahıstan "muhbirlik yapması" istenmiş, muhbirlik yapmayı reddetmesi üzerine de günlerce işkence edilmiştir.
- Ergani'de *Ala Rızgari*'nin ileri gelenlerinden Mehmet Şah Özgüç, "silahlı eylemlere katılmak suçundan" gözaltına alındıktan sonra, günlerce işkence görmüş, Devegeçiti'nde kendisine zorla iki paket tuz yedirilmiştir.
- En son, bir Teğmen'in Diyarbakır Site Sineması'nda öldürülmesinden sonra, *Özgürlük Yolu*'na bağlı onlarca ilerici, öğretmen, sendikacı gözaltına alındı. Diyarbakır'da gözaltına alınan ilerici yurtseverlerden Genel-İş Yönetim Kurulu üyesi Nazif Kaleli ve Diyarbakır DHKD Başkanı Kenan Kızıl, öğretmenlerden Zülküf Baran ve Halit Balin'e çok ağır işkenceler yapılmıştır. Özellikle Genel-İş Yönetim Kurulu üyesi Nazif Kaleli kum torbalarıyla dövülmüş, tabanları jopla patlatılmıştır. Elektrik şoku verilip tuzlu su içirildikten sonra fenalaşan ve bütün vücudu moraran Nazif Kaleli'nin yaşamı tehlikeye girmiştir. Vücudunda bel kayması olduğu doktorlar tarafından saptanmıştır. Sağ bacağı tutmayan Nazif Kaleli, halen ayağından zincire vurulmuş halde Diyarbakır Numune Hastahanesi ortopedi bölümünde yatmaktadır.

Burjuvazinin bu keyfi baskı ve işkencelerine karşı BİRLİK DAYANIŞMA, Diyarbakır'da bir bildiri dağıtarak tüm ilericileri, yurtseverleri, devrimcileri bu tür baskı ve işkencelere karşı çıkmaya, gözaltında işkence görenlerle maddi ve manevi dayanışmaya çağırmış, bildiri ilgiyle karşılanmıştır.

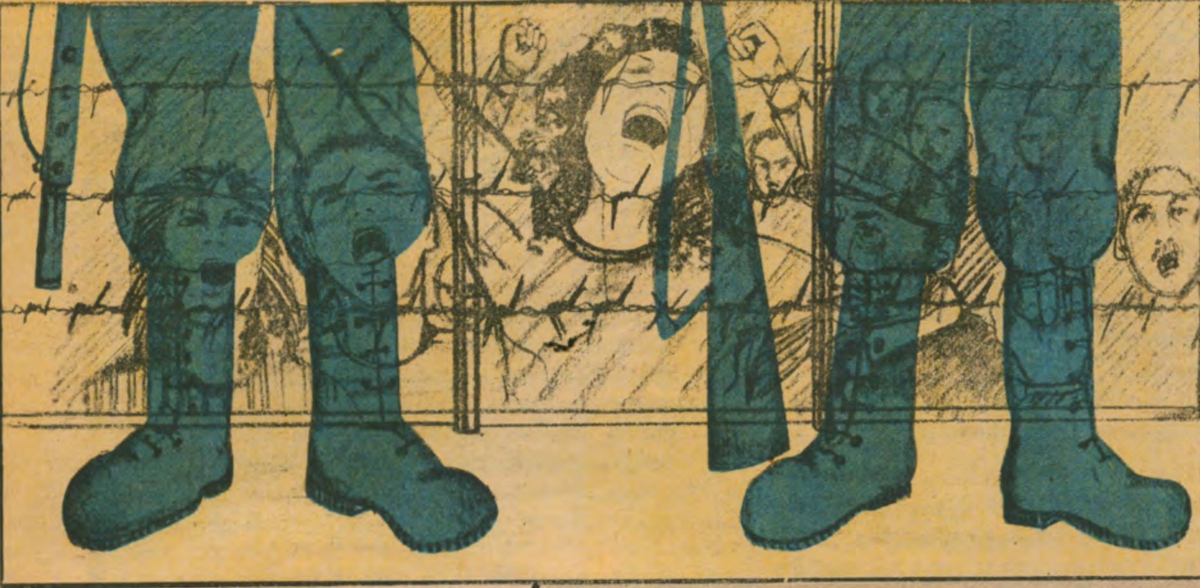
Diyarbakır'dan bir ilerici

şmekte

İşçi sınıfına, onun örgütlü gücüne ve halka bağlılık. İşte yenilmez yenilmez gücün kaynağı...

Devrimci morali çiğnetmediler

Tarihin yapıcıları, gerçek kahramanlar halk yığınlarıdır. Bu Marksist tarih anlayışı, bireysel yiğitliklerin önemini asla dışlamaz. Günümüzde zorbalığın önünde diz çökmemek, boyun eğmemek, emperyalizmin, tekellerin zorba egemenliğini yıkma savaşında büyük rol oynuyor.

Savaşın hergünkü çetin pratiğinde zorlu sınavlardan geçiliyor. Zindanda işkence altında oportünist yaltaklanmalar, satınalma denemeleri karşısında devrimci morali çiğnetmemek, bu kanla dayatılan sınavdan ak alınla çıkmak. İşte İGD yöneticileri, 11 gün süren korkunç işkencelerden, bu kanlı sınavdan ak alınla, girdikleri gibi başları dik çıktılar. Sınıf savaşının işkencehanelerde de sürdüğünün bilinciyle sınıf düşmanının önünde diz çökmediler. Poliste ifade vermeyi reddettiler. Onların bu direncinin, bu yenilmez gücünün kaynağı, işçi sınıfımıza, onun bilimine ve örgütlü gücüne, halka bağlılıklarıdır. Onların işkencehanelerdeki bu direnişi, bireysel yiğitliğin bir örneği olmuştur. Dalga dalga tüm halkımıza yayılıyor, yayılacaktır.

İGD Genel Sekreteri Aleattin Taş'ın açıklamasında belirtildiği gibi, "İGD yöneticilerinin can güvenliği her an tehdit edilebilir, özgürlükleri ellerinden alınabilir. Bu tür tehditlerin ve saldırıların önünü kesmek için dayanışma kampanyasına yeni bir hız vermek, İGD yöneticilerinin ve üyelerinin etrafında dayanışma halkalarını genişletmek gerekir."

Nerede olursak olalım sınıf savaşı sürüyor. Zorbalar teker teker yıkılıyor, ama onlara boyun eğmeyenler dimdik ayakta.

Selam olsun işkencecilerin zalimliğine ve hainliğine devrimci morali, insanlık onurunu ezdirmeyen yiğit İGD yöneticilerine!

Selam olsun işkencehanelerde direnen tüm ilericilere, yurtseverlere, devrimcilere!

duvara hızla çarpıyorsun.

İşkencede önemli bir konu da pazarlık. 'İstenileni söyle, aksi halde sana 4 ölü, bilmem kaç silah yükseriz' deniliyor. Ayrıca, eller duvara dayalı olarak 11-13 saat ayakta bekletiliyor. Elini indirirsen veya arkana bakarsan dayak atılıyor. Alevi ve kürtlere ise daha fazla işkence yapılıyor."

"Duyarlı olmak zorundayız„

İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın, işkenceler konusunda bu çağrıyı yapıyor. Apaydın şöyle diyor: "25 yaşındaki bir insan niçin kendisini tavana assın, yahut pencereden atsın? Bir hücrede tek başına duran bir insanın beyin zarı neden kanasın? Bu soruların elbet bir cevabı olmalıdır. Herkes cevabını alana kadar ve sorumluların yakasına yapışılana kadar, bu soruları sormalıdır. Ta ki işkenceciler ortaya çıkarılsın ve hepsi toplumun nefretinde boğulsun."

Bütün bunlardan sonra Orhan Apaydın, Baro adına şu açıklamayı yapıyor: "İSTANBUL BAROSU, ÜLKEMİZDE İŞKENCE YAPILDIĞI VE ÇOK SAYIDA GÖZALTI İFADESİNİN BU YOLLA SAĞLANDIĞINI AÇIKLAMAYI BİR GÖREV SAYMAKTADIR."

Bu açıklamayı yapan, Devlet Bakanı ve İçişleri Bakan Vekili'nin sandığı gibi, "işkence yapılıyor diyebilmek için sağında solunda sigara söndürülmüş" biri değil, İstanbul Barosu Başkanı'dır. Ve Baro Başkanı'nın bu açıklamaları İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı'nca bile ihbar kabul edilmiştir. Açılan soruşturmaların sonucu ne olacaktır? İşkenceler konusunda Ankara'da 6 kuruluşun (Ankara Tabib Odası, Çağdaş Hukukçular Derneği, Enerji-Der, TÜMAS, TMMOB, TÜMÖD) ortak basın toplantısında belirtildiği gibi, "işkenceciler sonradan teşhis edilmelerini zorlaştırmak için, işkence sırasında kurbanlarının gözlerini bağlar ve kendilerini tanınmaz duruma getirmek için herşeyi yaparlar." Açıklamada daha sonra "ne yazık ki, başka birçok ülkede olduğu gibi, Türkiye'de de geçmişteki işkence suçlarının çoğunun cezalandırılmadan kaldığı" belirtiliyor ve bunun en büyük nedeninin de "siyasal sorumluluk taşıyanların en azından böyle bir yöntemi kullananlara göz yummuş olmakla, onlarla bütünleşmeleri ve suç ortağı durumuna gelmiş olmaları" biçiminde ifade ediliyor.

Hükümet artık meşruluğunu yitirmiştir

İşkenceler ve toplu gözaltına almalar konusu, CHP'li bir kısım parlamenterlerce Meclis'e götürüldü ve hükümet hakkında meclis soruşturması açılması istendi.

57 CHP'li parlamenterin Başbakan Demirel ve hükümet üyeleri hakkında verdikleri meclis soruşturması isteminde şöyle deniyor: "Bağışlanmaz bir insanlık suçu olan işkence en ağır ve en insafsız bir biçimde uygulanmış, uygulanmaya devam edilmektedir. 50 binin üstünde yurttaş gözaltında bulunmakta, yargı önüne çıkmak için sıra beklemektedir. 100 binleri aşkın yurttaş gözaltına alınmış, acımasız işkencelerden geçirilmiş, yaratılan hayali suçların sanıkları yapılmışlardır. Yurdun her köşesinde illerden, ilçelerden, köylerden, hergün işkence gören insanların acı sesleri yükselmekte; işkencelerden pek çok yurttaşımız sağlığını düşünce dengesini yitirmekte, bir çoğu da hayatını kaybetmektedir. İşkence sonucu öldükleri doktor raporu ile belirlenen yepyeni iki olayın kurbanı Yaşar Gündoğdu ve Hüseyin Karakaş bunlardan da yalnızca ikisidir." 57 CHP'li parlamenter, bu olaylardan da şu sonuca varıyor: "Sermaye sınıfının diktatörlüğünü kurmak amacıyla, Türkiye'yi hapishaneye ve yurdun her köşesini işkence laboratuvarlarına dönüştüren bu hükümet artık meşruluğunu yitirmiştir."

"Mesele esir düşmekte değil, teslim olmamakta„

Yurdun her köşesinde karakollarda, cezaevlerinde hangi görüşten ya da politik akımdan olursa olsun ilerici yurtsever devrimci insanların gördüğü bu işkenceler, gerici faşist güçlerin, Demirel'lerin, Türkeş'lerin ne derece zalim, ne derece hain olduklarını bir kez daha ortaya koyuyor. Onların bu canavarlıkları, korkularını da gösteriyor. Zalimler korkuyorlar. Çünkü haindirler, ihanet içindedirler. Çünkü onlar yurdumuzu emperyalist efendilerine, IMF'lere Amerikan emperyalizmine peşkeş çekiyorlar. Çünkü onlar bir avuç işbirlikçi tekelci patronun, Koç'un, Sabancı'nın kanlı uşaklarıdır. Çünkü onlar, halkın ekmeğini çalıp bu patronların sofrasına koyuyorlar. Buna karşı direnenlerin, sömürüye ve baskıya karşı savaşanların üzerine onlar faşist terörcüleri, işkencecileri sürüyorlar. Ne var ki zindanlardaki işkence altındaki ilericiler, yurtseverler devrimci moralin yıkılmaz gücünü göstermektedirler. İşkencecilere boyun eğmemektedirler. İşkencecilerin zalimliği, canavarlığı bir kez daha halkın, sömürüsüz ve baskısız bir Türkiye çabasına canıyla kanıyla bağlı olanların yiğitliği, devrimci morali karşısında yenilgiye uğramaktadır. Bu başarı, bu yiğitlik insanların, tüm yurttaşların başarısı, yiğitliğidir. İşkencelere, hainlerin bu canavarlıklarına karşı sesini yükseltmek, direnmek insanlık borcudur.

İşkencelere son!

MEKTUP

"Ne zincir, ne işkence işçi sınıfının dalgalarını kıramayacak„

Arkadaşlar, Dostlar. Hiç bir suçu olmayan, Karayolları 86 şb. Hozat bakımevi işyerinde çalışan bir işçininbaşındangeçen olayları beraber değerlendirelim. 8.2.980 tarihinde Elazığ'a geliyor; ihtiyaçlarını gidermek için 9.2.980'de saat (9) sıralarında anacaddeüzerinde DSİ'de çalışan arkadaşlarla "hal ve hatır" sorarken jandarma Astsubayının emri ile jandarma tarafından çevriliyoruz. Hiç bir arama yapılmadan, kimlik kontrolu yapılmadan, ikişerli kolda düzgün yürüyüş komutuyla arabaya bindiriliyoruz. Yarım saat sonra sıkıyönetim komutanının emri ile birinci şube olduğunu levhasında okuduğumuz yere getiriliyoruz. Burada kimlik kontrolu ve ardı arkası kesilmiyen sorular. Akşam saat 7. Bodrum ve hücrelerde 150 ve 200 arası insan var. Saat 7 ve 8 arası beşer beşer bırakılıyor. Sıra bizde; onsekiz kişi birden çağrılıyoruz. Fotoğraflar çekiliyor ve otobüse bindiriliyoruz. İndirildiğimiz yer, Elazığ 1800 Evler; cellatların yeri. ABD emperyalizmi tarafından ödüllendirilen iki ayaklı caniler... Sonrası dostlar, kaldığımız koğuş ve işkence.

Saat 10'da ilk bağırtı geliyor; ben ve arkadaşlar duyuyoruz. Aramızda bir MHP'li öğretmen ve tanıdığım kadarı ile 6 genç var. Sıra bizim koğuşta olacak ki anahtar açılmaya başlandı. Bekçi, yani gardiyan liste elinde, ... gelsin diye çağırıyor.

Ve ben gidiyorum. Çıktıktan sonra kapı tekrar kilitleniyor ve on adım ileride gözlerim bağlanıyor. Bilmediğim bir yere doğru kolumdan tutularak götürüldüm. Isıdan ve havasından, nasıl bir yer olduğu anlaşılıyordu. Orada da isim ve soyadım sorulduktan sonra, "soyun" emri verildi. Gözlerim bağlı çırıl çıplak soyunduruldum ve cop tekme, tokat başlamışlardı. Tam soyunduktan sonra vuruşlar sıklaşıyordu. Çok Afedersiniz, kamışını (uzuv) tut çek emri verildi. Söyleneni yapıyordum ve uzuv (kamış)'ıma bir şey vuruldu. Vurulan şey yara açmadı. Ama beni yere vurmaya yetmişti. Sonra tazyikli soğuk su hortum ile tutuldu; üç sefer tekrarlandı. Sonra eğitime tabi tutulduk. Üçüncü gece dışarıya atıldık. MHP'li öğretmen, bize seyirci getirilmişti. Ergün Doğan ismindeki öğretmene ne işkence ne de kötek. Diğer gelenleri de, bize nasıl işkence yapılıyor, izletmek için ismi tutuklu olarak işkence yerine getirilmişlerdi.

İşkenceler bizi gerçek davamızda yıldıramaz. Mücadelemiz bağımsızlık ve sosyalizm içindir.

Yaşasın işçi sınıfı mücadelesi. Bunu iyi bilsinler caniler.

Ne zincir ne işkence, hiç bir şey hırçınlaşmış işçi sınıfının dalgalarını kıramayacak.

Eksikler olabilir. Yeni işkenceden çıktım. Şokluyum Kusura bakmayın.

Eylem Birliğini Kalıcılaştırmak

İçinde bulunduğumuz uluslararası durumda ve yurtiçi durumda yeni bir evre söz konusudur.

Başta ABD emperyalizmi, uluslararası gericilik, NATO'nun elebaşıları, uluslararası ilişkilere egemen olan yumuşama eğilimini tersine çevirmeye çalışıyorlar. Emperyalizm, başka ülkelere egemen olma olanakları daraldıkça saldırganlığını artırıyor. Uluslararası durumu sertleştirme, soğuk savaş dönemini geri getirme, bir nükleer savaş tehlikesini artırma yönünde adımlar atıyor.

İran ve Afganistan'daki gelişmelerden sonra ABD, bölgemizdeki hegemonyacı girişimlerine hız verdi. Yakın ve Ortadoğu'da, Hint Okyanusu'nda, Afrika ülkelerinde, "güvensizlik yayı" dedikleri bölgede askersel üslerden bir ağ kurmak, bölgedeki askersel konumlarını güçlendirmek, bölgenin yeraltı zenginliklerini, başta petrolü sınırsızca yağmalamak istiyor.

Türkiye, yayılıcı emperyalist çevrelerin bu planlarında önemli bir yer tutuyor. İran'daki gelişmelerden ve CENTO'nun çökmesinden sonra, Türkiye'yi emperyalizmin ileri karakolu olarak kullanmayı hesaplıyorlar. Türkiye üzerindeki silah ambargosu bunun için kaldırıldı. Ülkemizdeki ABD ve NATO üslerinin yeniden çalışması bunun için sağlandı. Türkiye'nin bütçesinin % 40'ı bunun için silahlanmaya ayrılıyor. Yeni ikili kölelik anlaşması bunun için imzalandı

ABD, emperyalist ülkeler bu yönde baskılarını artırmak için ekonomik bunalımın derinleşmesinden yararlanıyorlar. Koç'lar, Sabancı'lar, MESS ve TÜSİAD patronları ağır ekonomik bunalımın tüm yükünü halkın sırtına bindirebilmek, tekelleşme sürecini tırmandırabilmek, devlet-tekelci kapitalizmine geçebilmek için emperyalist tekellerle daha sıkı işbirliğine gidiyor. Gerici egemen güçler, onların politik partileri, halk düşmanı Demirel yönetimi, ABD'nin, NATO'nun, IMF'nin, Ortak Pazar'ın, Dünya Bankası'nın bütün dayatmalarına koşulsuz boyun eğiyor. İşçi sınıfının, emekçi yığınların, tüm halkın direnişlerini bastırabilmek için yarı-askersel zorbalık rejimini halka dayatıyor. İşçi sınıfının, emekçilerin haklarını, kazanımlarını yok etmek için grevlere, direnişlere, ilerici yurtsever güçlere amansızca saldırıyorlar. Bir yandan baskı yasalarıyla, öte yandan Anayasa değişiklikleriyle zorbalık rejimini yasal temellere oturtmak istiyorlar.

Güçlü bir demokrasi hareketi

Gerek uluslararası planda, gerekse yurtiçindeki bu yeni durum, Demirel yönetiminin halk düşmanı politikasına karşı çıkan güçleri hızla genişletiyor. Toplumun çok değişik sınıf ve katmanlarının çıkarlarını temsil eden, savunan bu güçlerin tümünü ortak güncel hedefler çevresinde eylem birliğine çekmenin, güçlü bir demokrasi hareketini örgütlemenin olanakları hızla genişliyor.

Emperyalizmin, NATO'nun artan hegemonyasına karşı ulusal bağımsızlık ve egemenliği savunmak; yarı-askersel zorbalık rejimine karşı demokratik kazanımları ve konumları savunmak; tekellerin vurgunlarına, bunalımın yükünün emekçilerin sırtına bindirilmesine karşı emekçilerin yaşam koşullarını savunmak; silahlanma yarışına, savaş tehlikesine karşı dünyada ve bölgemizde barış ve güvenliği savunmak: Bu güncel hedefler çevresinde en geniş güçleri eylem birliğine çekmek, güçlü bir demokrasi hareketini örgütlemek önde duran görevdir.

Türkiye'nin, halkımızın kurtuluşu, sosyalizme açılan ileri demokratik devrimin utkusuna bağlıdır. Bu devrimi utkuya ulaştıracak ulusal demokratik cephenin kurulmasına bağlıdır. Bunun için işçi sınıfının, halkın aktif çoğunluğunun devrimin, ulusal demokratik cephede birleşmenin zorunluluğunu kavramaları gerekir. Ama deneyimin de gösterdiği gibi, işçi sınıfının, halkın aktif çoğunluğunu devrimden yana kazanmak, ulusal demokratik cepheyi kurmak elbette bugünden yarına gerçekleşemez. Geniş yığınlar ancak güncel istemleri uğrunda savaşlar içinde, ancak kendi deneyimleriyle devrimci amaçlara yönelirler. En geniş demokratik güçlerin eylem birliği ile örgütlenecek güçlü bir demokrasi hareketi, hem emperyalizmin, tekellerin konumlarına karşı güçlü bir atılımı sağlayacak, hem de ileri demokratik devrim için savaşımda, ulusal demokratik cepheyi kurmada çıkış noktası olacaktır.

Temel dayanak işçi sınıfıdır

Toplumun en devrimci, en örgütlü gücü işçi sınıfıdır. O bu nitelikleriyle güncel hedefler etrafındaki demokrasi savaşımının da, ileri demokratik devrimin, bu devrimi utkuya ulaştıracak ulusal demokratik cephenin de temel dayanağıdır. İşte onun için burjuvazi saldırısının sivri ucunu işçi sınıfına, onun sendikal ve politik örgütlerine yöneltiyor. Onun sendikal ve politik bölünmüşlüğünü derinleştirmeye, işçi sınıfının sendikal ve politik eylem birliği yolunda atılan adımları baltalamaya çalışıyor. "Bölünmüş işçiler hiçbir şeydir; birleştiklerinde ise herşey." Burjuvazi, sınıf düşmanı bunu biliyor.

Burjuva reformcu düşler işçi sınıfının önemli bir kesimi üzerinde etkindir. Öte yandan ülkemiz işçi hareketinde işçi sınıfının şu ya da bu kesimini etkileyen bir kaç parti vardır. İşçi sınıfını burjuva partilerinin, burjuva reformizminin etkilerinden kurtarmakta ve tüm demokrasi güçlerini eylem birliğine çekmekte işçi partilerinin politik eylem birliği güçlü bir çekim merkezi olacaktır. İşçi sınıfının politik eylem birliği sorununu bu denli güncel ve önemli yapan budur.

İşçi sınıfının politik öncüsü ile öteki işçi partileri arasındaki eylem birliğini zorlaştıran etkenler kuşkusuz yok değildir. Eylem birliği yapan partilerin çalışma koşullarındaki farklılıklar, eylem birliği üstüne anlayış farklılıkları, çeşitli konulardaki görüş ayrılıkları bu etkenlerden bazılarıdır. Ama bunlar eylem birliğinin önünde aşılmaz engeller değildir. Eylem birliği görüş ayrılıklarını gidermeye yönelik ilkesel ideolojik tartışmayı, eleştiriyi engellemez. Tersine, eylem birliği süreci içinde bu görüş ayrılıklarının bilimsel sosyalizm ilkeleri temelinde giderilebilmesi olanaklıdır. Önemli olan, bu tartışmanın üslup ve biçiminin dost güçler arasındaki eleştirinin sınırları içinde kalması, bu çerçeve içinde eylem birliğinin kalıcılığının sağlanmasıdır.

İşçi sınıfının politik öncüsü ile TİP ve TSİP arasındaki eylem birliği deneyimi gösteriyor ki, eylem birliği her yaşama geçirildiğinde hem ortak savaşım daha da güçleniyor, daha geniş yığınları harekete geçiriyor, hem de bu, eylem birliği yapan tüm güçlerin yararına oluyor.

Eylem birliğini kalıcılaştırmak

Şimdi sorun, işçi sınıfının politik öncüsü ile TİP ve TSİP arasındaki, işçi sınıfı hareketi içindeki eylem birliğinin nasıl kalıcı olacağı sorunudur. Eylem birliğinde bugün ulaşılmış olan nokta, bu eylem birliğinin hedefleri bakımından elbette yeterli bir düzeyde değildir

Bu eylem birliği süreci derinleşmeli, politik savaş hedeflerini içeren bir platforma dayanmalı, kalıcılaşmalıdır. Bu, işçi sınıfının yakın ve uzak amaçları bakımından dirimsel önem taşıyor.

Eylem birliği nasıl kalıcı olur?

Kimi zaman bunun yalnızca "tartışmayla" ya da "ortak demeçlerle" sağlanacağı sanılıyor. Tartışmalar, ortak demeçler elbette önemlidir. Ama sözkonusu tartışmaların yıllardan beri yapıldığı, demeçlerin sayısının bile unutulduğu akla gelmiyor.

Eylem birliğini kalıcılaştırmanın temel güvencesi, tepeden eylem birliği yapan parti ve örgütlerin tabanları arasında ortak sınıf düşmanına karşı savaş arkadaşlığı bağlarını bilinçli olarak güçlendirmektir. Bu olmadıkça, ortak demeçlerin, ortak kararların yaşama geçmesinin önündeki güçlükleri aşmak, eylem birliğini daha da ilerletmek zordur. Deneyler gösteriyor: Eylem birliğini gerçekten istemek gereklidir. Ve bunun ana ölçütü de, tabandan eylem birliğine karşı tutumdur.

Eylem birliği içinde örgütsel bağımsızlığı korumak, tabanda yapay ayrılıkları körüklemekle, temelsiz ön yargılar yaratmakla karıştırılmamalıdır. Bağlaşıklarımız nasıl davranırlarsa davransınlar, biz her durumda tabandan bağları güçlendirmek, eylem birliği yaptığımız partilerin, örgütlerin üyesi savaş arkadaşlarımızın bize olan güvenlerini pekiştirmek için daha da aktif çalışmalıyız.

Eylem birliği yaptığımız örgütlerin üyelerine üstünlük taslamak, boş böbürlenme, bağlaşıklarımızın görüşlerine saygısızlık, onları her an oyunbozanlık yapmaya hazır kimseler olarak görmek bize yabancıdır. Şu kısa birkaç yıl içinde, en dürüst, en devrimci insanların işçi sınıfının politik öncüsünün sıralarına artan ölçüde katılması bir rastlantı değildir. Bunun temelinde, tüm işçilerle, emekçilerle, onlar hangi partiden olurlarsa olsunlar, yoldaşça konuşmayı, ilişki kurmayı bilmek yatıyor. Sınıf düşmanına, faşistlere ve onların ikiz kardeşi maoculara karşı ne denli sert, uzlaşmasız ve aman tanımaz olmak gerekiyorsa, dostlarımıza karşı da o denli yakın, içten ve arkadaşça davranmak gerekiyor.

O nedenle, işçi sınıfının politik öncüsünün ilkesel eylem birliğini kalıcı kılmada üzerlerine asıl rol düşenler, yığınlar arasında çalışan örgütlerin üyeleridir. Onların ilkesel eylem birliği politikasını yaşama geçirmekte gösterdikleri her başarı, eylem birliğini kalıcılaştırmanın, bu eylem birliğini somut politik savaş hedeflerini içeren bir platforma dayandırmanın temel taşları oluyor.

- **"HERYERDE, KARARLILIKLA SAVAŞAN VE UZUN GREVLERE GÖĞÜS GEREN İŞÇİLER; BASKILARA BOYUN EĞMEYEN KADINLAR, GENÇLER; DEMOKRASİ BAYRAĞINI YÜKSELTEN YAZARLAR, GAZETECİLER, AVUKATLAR, ÖĞRETMENLER GÖRDÜK. . . BU İZLENİM EN BÜYÜK GÜVEN KAYNAĞIMIZDIR. . ."**

- **"BİZ DEMOKRASİ VE ÖZGÜRLÜKLERİ TEHDİT ALTINDA BULUNDUKLARI HERYERDE KORUR VE SAVUNURUZ"**

Bir FKP heyeti ülkemizi ziyaret etti

"FKP Uluslararası dayanışma için elinden geleni yapacaktır,,

Geçtiğimiz günlerde 5 kişilik bir Fransız Komünist Partisi heyeti ülkemizi ziyaret etti. Heyet ziyaretlerinin amacını, *"ülkemizde gün be gün yoğunlaşan faşist cinayetleri, antidemokratik uygulamaları, ilerici, yurtsever, demokratik kişi ve kurumlar üzerindeki baskıları yerinde incelemek ve bu incelemeden hareketle Avrupa ve dünya demokratik kamuoyunu aydınlatmak, halkımızla dayanışma yolunda seferber etmek"* olarak belirtmiştir. Hafta boyunca bu yönde çalışmalar yürüten FKP heyeti, 15 Mayıs 1980 günü bir basın toplantısı yaparak edindikleri izlenimleri aktardılar. Basın toplantısına, tüm günlük gazetelerden ve ajanslardan çok sayıda gazeteci katıldı. Bir gazetecinin, *"Paris'te yapılan, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin katıldığı toplantıya TKP katıldı mı?* sorusunu yanıtlayan FKP temsilcileri şöyle konuştular: *". . . Toplantıya TKP temsilcileri katıldılar. . . Toplantı başladığı zaman TKP dışındaki tüm Parti temsilcileri salona alınarak basına tanıtıldı. . . Ancak Avrupa'nın tek yasaklanmış Partisi olan TKP'nin temsilcileri, gazeteciler salondan çıktıktan sonra toplantıya katıldılar. . ."*

FKP heyetinin basın toplantısının metnini sunuyoruz.

- Güneşli Dünya'yı FKP delegasyonunu temsilen ziyaret eden J. Fraysse, dergimizin temsilcilerinden, demokratik basın üzerindeki baskılar konusunda bilgi aldı.

Baylar, bayanlar. . .

Basın toplantısı çağrımızı kabul ettiğiniz için hepinize teşekkür ederiz. Size, ülkenizde geçirdiğimiz beş gün içinde edinmiş bulunduğumuz izlenimleri aktarmak istiyoruz.

Delegasyonumuz, Partimizin gönderdiği ilk delegasyon değildir. Üç yıl önce bir başka FKP delegasyonu Türkiye'ye gelmişti. Bu kez gelen delegasyonda Fransız Komünist parlamenterleri yer alıyor: Georges Frichmann (Aynı zamanda Avrupa Parlamentosu üyesi); Senatör Charles Lederman; Milletvekili Jacqueline Fraysse; ve üç yıl önce de Türkiye'ye gelmiş bulunan FKP Dış İlişkiler Bürosu üyesi Roger Trugnan. . . Ayrıca *L'Humanite'den* Dominique Barri. . .

Delegasyonumuzun amacı, Fransa'da bulunan ve Türkiye konusundaki endişelerimizi paylaşan tüm dostları ülkenizde gitgide vahim hale gelmekte olan durum konusunda bilgi sahibi kılmaktır. Görüşmek istediğimiz hemen hemen her yer ve kişiyle görüştük ve hepsinden benzer bilgiler aldık. TSİP ve TİP'le, CHP'nin sol kanat milletvekilleriyle, İstanbul ve Ankara Barosu avukatlarıyla, DİSK'e bağlı sendikalarla ve DİSK Genel Merkezi'yle, kapatılmış olan ilerici gençlik ve kadın örgütlerinin militanlarıyla, barış hareketiyle, TV'den, gazetelerden, radyodan basın mensuplarıyla, Yazarlar Sendikası'yla, grevdeki fabrikaların işçileriyle görüştük. Böylece çok çeşitli kaynaklardan olabildiğince geniş bilgi aldık. Gittiğimiz, görüştüğümüz heryerde, bizden, daha aktif bir dayanışma ve Türkiye'yi çevreleyen suskunluk duvarını yarabilmek için yardım istendi. Çok haklı bulduğumuz bu isteğe yanıt vermeyi üstlendik.

Gerçekten de sıkıyönetim altında, özellikle son zamanlarda binlerce kişinin tutuklandığını, 30 Nisan grevlerinin ve 1 Mayıs gösterilerinin yeni bir yığınsal tutuklama dalgasına neden olduğunu, kapatılmış bulunan İlerici Gençler Derneği'nin 17 yöneticisinin tutuklandığını, İKD başkanının tutuklama tehdidi altında bulunduğunu, savunma hakkının zedelendiğini, başta *Politika* olmak üzere çeşitli gazete ve yayınların yasaklandığını, Ceza Yasası'nın 141 ve 142. maddelerinin düşünce özgürlüğünü sınırlamaya devam ettiğini, özellikle de komünist propagandanın tümüyle yasaklandığını, Türkiye Komünist Partisi'nin 58 yıldır yasak olduğunu ve Türkiye'nin, komünist partisinin yasal olmadığı tek Avrupa ülkesi durumunda bulunduğunu görmezlikten gelmek olanaklı değil. Öte yandan çok daha vahim başka olguları da öğrendik: Günde 7-8'i aşan ve özellikle gazetecileri, avukatları, öğretmenleri hedefleyen cinayetleri ve sıkıyönetim merkezlerinde işkencenin günlük olaylardan olduğunu öğrendik. Yakınları saldırılarda ölmüş bulunanların ailelerinden birçok kişiyle konuştuk, acılarını paylaştık. İşkence görmüş bir gençle bizzat görüştük. İstanbul Barosu'nun düzenlediği bir sergide işkence ve polis baskısı fotoğraflarını gördük. Bütün bunlar, işkence konusunda hiç bir kuşkuya yer bırakmadı.

- FKP temsilcileri, TSİP yöneticilerinden Tektaş Ağaoğlu, Ali Kar ve Bülent Tuna ile görüştüler.

- FKP temsilcileri, TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın'la görüşürlerken.

Bu olguları gündeme getiriyoruz; çünkü, özellikle son zamanlarda herkes insan haklarından söz ediyor. Öte yandan Türkiye, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ni imzalamış bir ülkedir. Biz demokrasi ve özgürlükleri hiç ayrım gözetmeksizin, tehdit altında bulundukları her yerde korur ve savunuruz.

Türkiye'deki bu gelişmelerin temelindeki nedenleri şimdi çok iyi kavrıyoruz. Yoğunlaşan bunalım, dörtnala giden enflasyon, milyonlarca işçiyi tehdit eden işsizlik; ve özellikle ABD emperyalizminin ülke üzerinde yoğunlaşan baskıları, Türkiye'yi bir saldırı üssü haline getirme hevesleri, bunun bölgede ve ülkede doğurduğu savaş tehlikesi. . . Bütün bunlar ancak baskıyla kabul ettirilebilir. Bu yüzden Türkiye demokrasi güçleri ile tam dayanışma içindeyiz ve demokratların bu duruma sonvermek için zorunlu olan savaşım cephesini biran önce kurmalarını diliyoruz.

Partimiz Türkiye halkına çok gerekli olan uluslararası dayanışmanın sağlanması için elinden geleni yapacaktır. Parti basını, parlamentodaki temsilcilerimiz bu doğrultuda davranacaklardır. Genel Sekreterimiz G. Marchais'nin başkanlık ettiği "Ulusal İnsan Hakları Komitesi" ve tüm sendikalar, örgütler tarafımızdan bilgilendirilecektir.

Sorularınıza geçmeden önce verilmekte olan savaşımın başarıya ulaşacağı konusunda beslediğimiz derin ve sarsılmaz güveni dile getirmek istiyoruz.

Heryerde, kararlılıkla savaşan ve uzun grevlere göğüs geren işçiler; baskılara boyun eğmeyen kadınlar, gençler; demokrasi bayrağını yükselten yazarlar, gazeteciler, avukatlar, öğretmenler gördük. . .

Türkiye'de geçirdiğimiz birkaç günden geriye götürdüğümüz en derin ve köklü izlenim budur. Ve bu izlenim, en büyük güven kaynağımızdır.

utkuya ulaşmasından sonra, devrimci hükümet, ABD'nden bu toprakların kirası olarak alınan 2.000 dolarlık gülünç parayı almayı reddetti ve ABD'nin Guantanomo'yu terketmesini istedi. Ancak üs, devrimci Küba'ya karşı sürekli bir saldırı aracı olarak varlığını sürdürdü, sürdürüyor. Sabotaj, provokasyon türünde eylemler için ajanlar, Latin Amerika ilerici hareketlerini hedefleyen karşıdevrimcilerin bir kısmı burada besleniyor.

21 yıldır bu üssün ülke sınırını, Küba ordusunun en yiğit genç askerlerinden oluşan Bon Fronterizo tugayı bekliyor. Ölümü göze alarak bekliyor, çünkü şimdiye dek nice nöbetçi asker Yankee kurşunlarıyla can verdi... Devrimin bekçileri de silahlı. Ancak onlar silahlarını provokasyonlara alet etmiyorlar. Çünkü Yankee'lerin onların karşılık vermesini beklediklerini biliyorlar.

Guantanamo üssü sürekli bir savaş tehlikesi ve provokasyon aracı olma niteliğini sürdürüyor. ABD emperyalizmi, 20 yıl içinde bu bölgede çeşitli biçimlerde 5300 provokasyona girişti.

Askersel gövde gösterisi

Ekim 1979'da, tank ve uçaklarla desteklenen 2200 ABD gemisi, Guantanamo'ya "gösterişli" bir çıkış yaptı. Şubat 1980'de de bu bölgede yerleştirilmiş tüm ABD birliklerinin katıldığı bir manevra Panama kanalında yapıldı.

Yine ABD daha geçen Ağustos'da, Küba'dan 90 mil ötede, Florida'da Key West'de bütün Karayip bölgesini denetim altında tutmak amacıyla bir askersel güç merkezi oluşturdu. Ayrıca, Washington yönetimi kimi NATO ortaklarıyla, özellikle İngiltere ve Kanada'yla Karayip devletleri kıyılarında çokuluslu deniz gücü oluşturma amacıyla danışma toplantıları yapıyor.

Bütün bunlar, Carter yönetiminin, Karayip bölgesinde "güleryüz ve vaad diplomasi"sinden vazgeçip, açıkça güney komşularına karşı tehdit ve saldırı politikasına giriştiğini gösteriyor.

Washington yönetimi, politik ve stratejik planlarında Karayip bölgesindeki devletlere büyük önem veriyor. Bu bölgedeki küçük fakat doğal kaynakları açısından zengin ülkeler, ABD tekelleri için verimli bir hammadde ve ucuz insan gücü kaynağı, sermaye yatırımı için de uygun bir alan. .

Bugün ABD'nin Karayip Denizi ve Orta Amerika'daki stratejisinin 1960'ların tehlikeli, savaş kışkırtıcısı politikasının bir devamı olduğunu Amerikan basını açıkça yazıyor. Bugün olanlar, 20 yıldır o bölgede sürdürülenlerin ABD'nin günümüzde dünya çapında sürdürdüğü soğuk savaş kışkırtıcılığına uygun bir biçimde devamıdır.

Dünyanın dört bir yanında, özellikle bölgemizde savaş ocaklarını körükleyen ABD emperyalizmi, Karayip'lerdeki manevralarla da aynı amacı güdüyor. ABD müdahaleleri, provokasyonları, dünyanın her yerinde ABD emperyalizmine karşı direnen özgürlük savaşçılarını, kurtuluş hareketlerini, devrimini yapmış ya da devrim yolunda ilerleyen ülkeleri hedef alıyor. Bugün Karayipler'de de, başta Küba olmak üzere, Orta Amerika'da bağımsızlık ve demokrasiden yana gelişim gösteren tüm ülkeleri, Nikaragua devrimini, Grenada devrimini, ulusal bağımsızlık ve özgürlük yolunda özverili bir savaş veren El Salvador'un yiğit halkını hedefliyor.

Ancak askersel gövde gösterileri tarihin tekerleğini geri çeviremiyor. Küba güçleniyor, bölgede diğer ülkeler bağımsızlık yolunu seçiyor, kendi koşullarına göre devrimlerini yapıyorlar. Bu ülkelerin devrim yolunu seçmesi ABD'yi rahatsız ediyor.ABD bu bölgede istediği gibi at koşturamayınca daha saldırganlaşıyor.

Yeni saldırganlıklarına gerekçe olarak dünyanın her yerinde olduğu gibi "Sovyetlerden gelen tehlike" yalanı ardına sığınıyor. Bu bölgedeki askersel manevralarda da Küba'da "tesadüfen keşfedilen" Sovyet birlikleri neden olarak gösterilmek istendi. Bu "tesadüfen keşfedilen" birlikler, 17 senedir Küba hükümetinin isteği üzerine ülkeye gelmiş olan Sovyet askersel danışmanlarıdır. Bu birliklerin 17 senedir Küba'da olduklarını, sayılarının hiç artmadığını Kübalılar kadar Amerika ve tüm dünya da biliyor. Bugün Türkiye'yi ABD emperyalizmine, NATO'lara daha da bağlamak için SSCB'nin Türkiye sınırında askersel yığınak yaptığı türünden kaba bir yalan bu. Uluslararası gericilik dünya çapında yayılırken hep benzer yalanlara başvuruyor. Dünya ilerici güçleri de bu tehlikeli girişimleri hep aynı direngenlikle geri püskürtüyorlar.

Geçen hafta içinde, Küba'nın çeşitii kentlerinde manevraları protesto amacıyla başlatılan gösterilere, mitinglere 5 milyondan fazla Küba'lı katıldı. Küba halkı, ABD'nin Küba'ya karşı uyguladığı ekonomik ambargo kaldırılıncaya, işgal altındaki Guantanomo üssü sökülüp atılıncaya, Küba üzerindeki casusluk uçuşlarına son verilinceye kadar protesto eylemlerini sürdürmekte kararlıdır!

Devrim hükümeti çökmüş ülke ekonomisini yeniden kurma yolunda en büyük desteği koşulsuz ve karşılıksız olarak sosyalist ülkelerden sağlıyor. Nisan ayı içinde devrim hükümeti ve Sandinista Cephesi'nden bir delegasyon, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Sovyetler Birliği, Bulgaristan ve Çekoslovakya'ya yaptıkları ziyarette, ticari, ekonomik, teknik yardım ve kültürel işbirliği anlaşmaları imzaladılar. Kardeş Küba halkı Nikaragua'ya, iki yıl emrinde kalacak, tüm donatımı ile 10 gemi, 1.200'den fazla öğretmen, doktor, sağlık personeli ve teknik eleman gönderdi. Küba'lı öğretmenler, gündüzleri 60.000'in üzerinde ilkokul öğrencisini, akşamları ise binlerce kır emekçisi ve kadını eğitiyorlar; hafta sonları ve tatillerde Nikaragua'lı gönülle çalışma birlikleriyle kahve topluyorlar.

Sosyalist ülkeler bu dayanışmayı gösterirken, ABD Senatosu bir yıldır Nikaragua'ya yapacağı 75 milyonluk yardımı tartışıyor. Yardımın bir bölümünün özel teşebbüse verilmesi gibi koşullar öne sürüyor. Yardımın bir tek kuruşunun bile Küba'lı öğretmenlerin çalıştığı, barındığı eğitim kurumlarında kullanılmamasını ileri sürüyor.

Dünya ilerici halkları Küba halkının yanında

Son iki haftada tüm Latin Amerika ülkelerinde, Latin Amerika komünist partileri ve işçi sendikalarının çağrısı üzerine "Küba halkıyla dayanışmayı güçlendirelim" belgisi altında yığınsal gösteriler, değişik eylemler düzenleniyor. Jameika, Nikaragua, Panama, Meksika, Peru, Kolombiya'da ilerici partiler, sendikalar, örgütler Küba halkı ile dayanışmalarını çeşitli biçimlerde açıklıyorlar.

ABD, Kanada, Almanya, Yunanistan Komünist partileri·Karayip manevralarını ABD emperyalizminin yeni bir provokasyonu olarak değerlendirdiler ve protesto ettiler. Kanada'nın Toronto, Montreal ve diğer büyük kentlerinde yığınsal protesto mitingleri yapılıyor.

Asya'dan, Afrika'dan, bölgemizden Küba ile dayanışma sesleri yükseliyor. Cezayir devlet başkanı, Suriye parlamentosu, Lübnan Sendikal Federasyonu, Hindistan parlamentosundan çok sayıda savlav ve Hindistan Barış Konseyi, Irak Genel İşçi Sendikaları Konfederasyonu, Filistin'in Kurtuluş İçin Demokratik Cephesi, ABD'nin manevralarını kınadılar ve Küba halkının yanında olduklarını belirttiler. Vietnam'da Hanoi'de yapılan yığınsal bir mitingde, mitinge katılanlar "Küba halkının savaşımı bizim savaşımımızdır" diye haykırdılar.

Küba ile dayanışma sesleri sosyalist ülkelerden, uluslararası gençlik, kadın ve çeşitli dostluk örgütlerinden yükseliyor. SSCB'nin çeşitli kentlerinde ve işletmelerinde mitingler düzenleniyor; Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde sendikalar, gençlik ve kadın örgütleri, Bulgaristan Sendikalar Birliği, Çekoslovakya Parlamentosu ABD manevralarını sert bir dille kınadılar ve Küba halkına dayanışmalarını ilettiler.

● Sandinista lideri Ortega, Grenada Başbakanı Maurice Bishop ve Fidel Castro.

Bugün ülkemizde de her ilericinin, yurtseverin yüreği, "Yankee, Guantanomo'dan çekil!" diyen Kübalı ile atıyor. Çünkü, Türkiye'de de yurtseverler, ABD emperyalizminin dayattığı üslere, ikili kölelik anlaşmalarına, Akdeniz'deki savaş provalarına "hayır" diyorlar. Çünkü bugün Türkiye'de olanlar, Karayipler'de olanlar hep aynı saldırgan politikanın, dünya barışını ve güvenliği tehdit eden emperyalist politikanın parçaları. Bunun için Türkiye ilerici güçleri Küba halkının haklı savaşımını kendi savaşımından ayırmıyor. Türkiye işçi sınıfının politik öncüsü, "dünyanın öteki yarım yuvarlağında ABD'nin kapı eşiğinde yanan özgürlük feneri sosyalist Küba ile, ulusal bağımsızlık ve toplumsal ilerleme için savaşan tüm Latin Amerika halklarıyla dayanışma içinde olduğunu" Küba Komünist Partisi'ne gönderdiği mesajda belirtiyor.

İşte, tüm dünyada yükseltilen bu güçlü protesto kampanyası karşısında ABD, Guantanomo çıkartmasını şimdilik durdurdu, daha doğrusu kendisi için koşul[illegible] rın daha uygun olacağ[illegible]

Ancak ABD[illegible] karşısında Küb[illegible] bulacaktır!

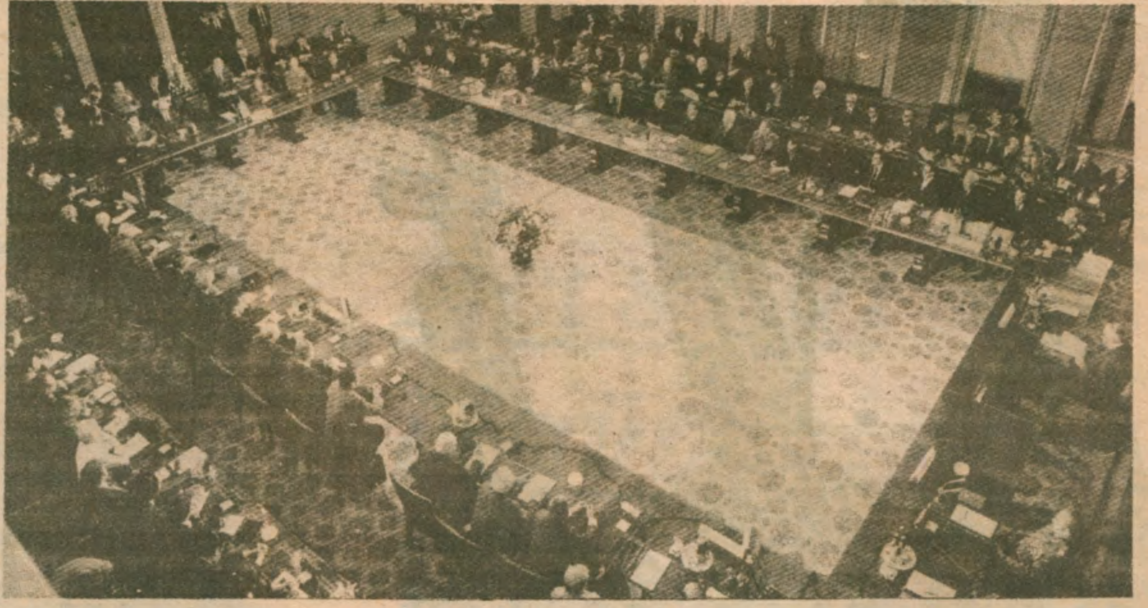
13

Dünya halkları sesleniyor

SOĞUK SAVAŞA HAYIR!..

Son yıllarda emperyalizmin, en başta yayılıcı Amerikan çevrelerinin, NATO'ya egemen güçlerin artan saldırganlığı, barış ve yumuşama sürecini baltalama yönündeki tüm girişimlerine karşın bugün uluslararası ilişkilerde politik yumuşama eğilimi egemendir. Bunda en başta SSCB ve sosyalist ülkeler topluluğu olmak üzere tüm barış güçlerinin ardıcıl ve kararlı barış politikasının büyük payı vardır.

Ancak, dünya barış güçleri, emperyalizmin yükselen saldırgan girişimleri karşısında en başta yeni bir nükleer savaş tehlikesini önlemek için savaşımlarını yükselterek sürdürmek durumundadırlar, sürdüyorlar.

VARŞOVA ANLAŞMASI ÜYELERİNİN POLİTİK DANIŞMA KOMİTESİ TOPLANTISI

Varşova Anlaşması'na üye devletlerin Politik Danışma Komitesi olağan toplantısı 14-16 Mayıs'ta Varşova'da yapıldı. PDK toplantısına Bulgaristan, Macaristan, DAC, Polonya, Romanya, SSCB ve Çekoslovakya heyetleri katıldılar.

Toplantıya katılanlar, uluslararası durumu, Avrupa'daki gelişmeleri, barış ve güvenlik sorunlarını ele aldılar; Avrupa'da barışın güçlenmesi için en önemli sorunun bu anakarada askersel yumuşama ve silahsızlanma sorunu olduğunu saptadılar. Askersel yumuşama alanında pratik çözüm yolu önünde aşılmaz engeller olmadığını vurguladılar.

Yeni bir dünya savaşının patlak vermesi olanaklarının ortadan kaldırılması için silahsızlanma yönünde yürütülen çalışmaların yeniden başlaması, SALT-2 Anlaşması'nın hemen onaylanması, nükleer denemelerin kesin ve tam olarak yasaklanması, güncel önlemlerin alınması yönünde yapıcı görüşmelere geçilmesi, kuvvet kullanmama üstüne bir uluslararası anlaşma imzalanması yönünde kararlar aldılar.

ABD halkı, silahlanma yükünü çekmeyecek...

ABD halkı silahlanma yükünü çekmeyecek!

ABD, 1981'de askersel bütçesini 20 milyar dolar daha artırarak, 157 milyar dolara ulaştı. Böylesi yüklü bir silahlanma bütçesini kaldırabilmek için Carter yönetimi, bir süre önce bütçeden sosyal yardım fonlarını kesti. Silahlanma harcamalarına ayrılan milyonlar ABD'nde fiyatları sürekli yükseltiyor, işsizliği, enflasyonu artırıyor, halkın yaşam düzeyini düşürüyor.

Carter yönetiminin son kararı emekçi yığınlar arasında sert tepkilere yolaçtı. Washington'da yapılan gösteride yönetimin bu kararı protesto edildi.

Hannover gösterisine 20.000 kişi katıldı

Mayıs ayı içinde Federal Almanya'nın çeşitli kentlerinde toplam 50 bin kişinin katıldığı gösterilerde, NATO'nun yeni silahlanma girişimleri, Batı Avrupa'ya yeni ölüm füzeleri yerleştirme planı, saldırganlık politikası kınandı.

Dünya Barış Konseyi toplantısı Budapeşte'de yapıldı

Geçtiğimiz ay içinde, Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de Dünya Barış Konseyi Başkanlığı'nın genişletilmiş bir toplantısı yapıldı. 75 ülkeden, bu arada Türkiye Barış Komitesi'nden, 20 uluslararası örgütten 260 temsilcinin katıldığı toplantıda, yumuşamanın yeni bir sınavdan geçtiği vurgulandı; dünya halklarına barış ve silahsızlanma savaşımının güçlendirilmesine ilişkin bir çağrı yayımlandı. Çağrıda, barışsever güçlerin kararlı ve ardıcıl çabaları sonucu şimdiye dek yeni bir dünya savaşının patlak vermesinin engellendiği belirtildi, ... bir savaş tehlikesinin önlarından öğren... barışsever için bu isteme dört el... run-

25 Mayıs, Afrika Kurtuluş Günü kutlu olsun

Son on yılda Afrika'da sömürge yıkıntıları üzerinde 50 bağımsız ülke gelişti. Bugün Afrika'da nüfusun yaklaşık % 25'i ve yüzölçümünün % 30'u kadar bir alanı kaplayan, sayıları 10'un üzerinde sosyalist yönelimli ülke var. Bunlardan Angola, Mozambik, Etiyopya, Benin ve Kongo Halk Cumhuriyeti'nde, bilimsel sosyalizm devlet politikası haline gelmiş durumda. Bu beşli grup bugün Afrika'da ırkçılığa, yenisömürgeciliğe karşı savaşımın başını çekiyor; yeni özgürlüğüne kavuşmuş Afrika ülkelerine omuzveriyor; Afrika ülkelerinin antiemperyalist birlikteliği olan Afrika Birliği Örgütü'nün temel taşlarını oluşturuyorlar.

Özgürlüğüne kavuşan Afrika ülkelerini ekonomik alanda pekçok zorluk bekliyor. Bu zengin ve stratejik kıtayı emperyalistler gönüllü olarak terketmeyeceklerdir. Nitekim 1970'lerin başında NATO'nun Afrika'daki askersel varlığının parçalanmasına karşın NATO zirvelerinde NATO'nun faaliyetlerinin Afrika'ya da genişletilmesi üzerinde duruluyor. Bu arada emperyalizm Güney Afrika'yı vurucu güç olarak kullanıyor; bu amaçla buradaki ırkçı rejimin ekonomik ve askersel gücünü sürekli artırıyor. Afrika'da ırkçı, gerici ülkeler arasında askersel bloklar kurmaya çalışıyor.

Öte yanda sosyalist ülkeler özgür Afrika ülkeleriyle karşılıklı çıkar ve yarar ilkelerine dayalı bir işbirliği sürdürüyorlar. Bugün sosyalist ülkeler 34 Afrika ülkesine ekonomik ve teknik yardımda bulunuyor. Bu çerçevede Afrika'da 1.689 fabrika kurulmuş durumda; kurulan işletmeler borçlarını fabrikanın ürünleri ile ödüyorlar. Yalnızca SSCB, 1978'e değin Afrika'da 80 eğitim kurumu kurmuş, 250.000 uzman ve vasıflı işçi yetiştirmiş.

Özgürlüklerine kavuşan Afrika ülkeleri giderek politik ve ekonomik bağımsızlıklarını sağlamlaştırıyorlar; sosyalizme yöneliyorlar. Emperyalizmin yenisömürgecilik yöntemleri ve doğrudan silahlı saldırısı onları bu yoldan caydıramayacaktır!

İKD 5 YAŞINDA

3 Haziran 1975 İKD'nin kuruluş günü. Türkiye'de örgütlü, yığınsal kadın hareketinin kök salmaya başladığı, kadınların işçi sınıfının yolunda, "eşitlik, barış, ilerleme" belgisi altındaki mücadelede yüreklerini ve ellerini birleştirdikleri gün. Kutlu olsun tüm kadınlarımıza, emekçi halkımıza.

İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın hızlı bir örgütlenme dönemine girdiği 1973 sonrası, kadın ve gençlik kesiminde, diğer emekçi katmanlar arasında yeni yeni demokratik yığın örgütlerinin boy verdiğini görüyoruz. Öte yandan bugün kapımıza gelip dayanmış olan faşizm tehdidinin, faşist terörün 1976'dan itibaren tırmandırıldığı bir gerçek. Bunun bir rastlantı olmadığı açık.

Ve yine aynı nedenle, Türkiye de ilerici kadın hareketinin gelişimi, antifaşist savaşımın örülmesinin ayrılmaz bir parçası, İKD'nin yaşayan öyküsü, kadınlarımızın yazdığı bir antifaşist savaşım destanıdır. "İKD KAPATILAMAZ" kampanyası da aynı savaşımın bir devamıdır.

Yığınların demokratik örgütlenmesi içinde kadın örgütlenmesinin vazgeçilmez önemi İKD'nin savaşımları içinde tanıtlanmıştır. İlerici kadın hareketi her yerde ekonomik ve demokratik haklar için, bağımsızlık ve barış için verilen savaşıma ne kadar büyük bir güç katabileceğini göstermiştir.

İKD, kuruluşundan bu yana çok az zaman geçmiş olmasına karşın, fabrikalarda tezgah başlarından, grev boylarından, okullardan, hastanelerden, bürolardan, Gültepe'ler, Çeliktepe'ler ve daha yüzlerce adsız emekçi mahallelerinin konduğu tepelerden en yiğit, en savaşkan kadınları bağrında toplamıştır. İKD nin kısa zamanda edindiği savaşım ve örgütlenme deneyimi, hiç küçümsenmeyecek boyutlardadır.

Beş yıl önce çıktık yola
Öyle işledi ki kızgın asfalta
Ayak izlerimiz
Bu yoldan faşizm geçemez
Göreceksiniz

Bunda kadınların kendileri ve çocukları için en yaygın, köklü istemlerini etkin bir biçimde dile getirebilmiş olması, demokratik, antifaşist savaşımı en sağlıklı biçimde ekonomik savaşımla birleştirebilmiş, o temel üzerine kurmuş olmasının payı çok büyüktür.

İKD, 1976'dan beri *"evlat acısına son"* ve *"faşizm anaların siperini aşamayacaktır"* belgilerini yükseltegelmiştir.

Bugün İKD'nin açtığı yoldan yürüyen onbinlerce kadın,

— İşbirlikçi tekelci kapitalizmin, faşizm özlemcilerinin saldırılarına karşı ekonomik demokratik haklarını savunma ve genişletme savaşımı içinde, grev boylarında onbinlerce işçi ile, onbinlerce politik tutuklu ile ve faşist terörün şehit ettiği binlerin aileleri ve yakınları ile dayanışarak,

— hiç dönmeyecek kocaların ardından
"yeşeren ağacı geceye inat"
çocuklarına kendileri anlatarak,
— yavrularına karakol kapılarında kanat gerip, üstlerine varıldığında da yüzyıllık bilge çınarlar gibi gerilemeyerek,

— analık ve emekçilik onurlarına kızlarının namusu gibi sahip çıkıp, "burada kanun-nizam benim" diyenlere boyun eğmeyerek,
örüyorlar bu siperi.

1 Mayıs'ta, 1976'dan beri al çatkıları ile süsledikleri alanlar tanklarla çevrildiğinde, onlar emekçi halkımızın, işçi sınıfımızın yanında tüm yığınsal kutlamalarda, "1 Mayıs'ta her yer 1 Mayıs alanı" diyerek yürüdüler. Hiç olmadı, kırmızı çamaşırlarını yıkayıp gerdiler iplere, kırmızılarını giyinip gittiler işlerine. Yine onların taktığı kırmızı karanfiller süsledi yakaları, ta Babaeski'den Mersin'e.

Tekelci burjuvazinin azgın ekonomik terörüne, faşist sürülerin saldırılarına, burjuva basınından TRT'sine kadar borazanlığını yaptığı faşist demagojiye, faşizm özlemcilerinin halkımıza açtığı psikolojik savaşa karşın, antifaşist savaşımı böyle yükseltiyor, moralı böyle ayakta tutuyor kadınlar.

Bugün kadın hareketi, gelişen en geniş eylem birliği olanakları ile bir kat daha güçleniyor; daha da gür çıkıyor sesi.

İlerici kadınlar, tüm ilerici güçler, bugün de *"ENGELLER AŞILACAK, İKD AÇILACAK"* belgisinden vaz geçmiş değillerdir, geçmeyeceklerdir de. Tüm demokrasi güçlerinin eylem birliği ile bu engel mutlaka aşılacaktır.

GÜNEŞLİ DÜNYA
Onbeş Günlük Gazete

Sahibi : Ural ATEŞER
...leri Müdürü : C. Ali ADIR

• YÖNETİM YERİ : *Nuruosmaniye Cad. No: 59-61/2 Cağaloğlu-İSTANBUL* • YAZIŞMA VE HAVALE ADRESİ : *ÜRÜN YAYINCILIK, PK. 41, Sirkeci-İSTANBUL* • TÜRKİYE DAĞITIMI : *TEMEL DAĞITIM, Yerebatan Cad. Taşsavaklar Sok. No: 5/2 Cağaloğlu-İSTANBUL* • DİZGİ : *ÇIĞ YAYINCILIK LTD.* BASKI : DÜNYA VEB-OFSET TESİSLERİ *İSTANBUL* • YURTİÇİ ABONE : *Altıaylık 250, Biryıllık 500 Lira* • YURTDIŞI ABONE : *40 DM.*
BASKI TARİHİ : *28 MAYIS 1980*